SPIS TREŚCI

WSTĘP 4

1. Przedmiot opracowania 4
2. Podstawy formalno-prawne opracowania 4
3. Cel i zakres merytoryczny opracowania 5
4. Metody pracy i materiały źródłowe 6

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA 7

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu 7
6. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań 9
   - 6.1. Rzeźba terenu 9
   - 6.2. Warunki geologiczno-gruntowe 9
   - 6.3. Zasoby naturalne 10
   - 6.4. Wody powierzchniowe 11
   - 6.5. Wody podziemne 13
   - 6.6. Gleby 15
   - 6.7. Szata roślinna 15
   - 6.8. Świat zwierzęcy 16
   - 6.9. Krajobraz 16
   - 6.10. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny 16
   - 6.11. Obiekty i obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną 17
   - 6.12. Dziedzictwo kulturowe 28

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU STUDIUM 30

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń projektu Studium 30
   - 7.1. Cel opracowania projektu Studium 30
   - 7.2. Ustalenia projektu Studium 31
   - 7.3. Powiązanie ustaleń projektu Studium z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym. 50
   - 7.4. Skutki braku realizacji ustaleń projektu Studium 54
   - 7.5. Istotne z punktu widzenia ( )o7 63>> B

8.7. Oddziaływanie na ludzi 64
8.8. Oddziaływanie na krajobraz....65
8.9. Oddziaływanie na zasoby naturalne 65
8.10. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne....65
8.11. Transgraniczne oddziaływanie....65

9. Rozwiązania alternatywne....65

10. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko....66

11. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanej Studium oraz częstotliwość jej przeprowadzania 66

12. Streszczenie 67

ZAŁĄCZNIKI

1. Lokalizacja obszaru opracowania na tle mapy topograficznej

2. Lokalizacja obszaru opracowania względem obszarów chronionych

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo. Opracowywany projekt Studium... został wywołany uchwałą Nr VII/63/2019 Rady Gminy Wejherowo z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo.

Opracowanie obejmuje obszar w granicach administracyjnych gminy Wejherowo o powierzchni 194,21 km^2.

2. Podstawy formalno-prawne opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 t.j.) na organie administracji opracowującym m.in. projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy spoczywa obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ww. Studium. W tym zakresie nowa ustawa zmienia i precyzuje obowiązujące przed jej wejściem w życie zapisy art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 t.j. ze zm.). Stanowi ona jednocześnie dostosowanie polskich regulacji prawnych do ustaleń zawartych w dyrektywach Wspólnot Europejskich.

W myśl ustawy o

Prognoza oddziaływania na środowisko, wraz z projektem Studium..., jest przedmiotem społecznej oceny – podlega wyłożeniu do publicznego wglądu, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Gminy w sprawie uchwalenia Studium...

3. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji dopuszczonych w projekcie Studium form zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji

wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*, informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy – regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Niniejsza prognoza została opracowana w oparciu o akty prawne:

- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 1219 ze zm.),

- Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno – geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994,
- Geograficzne badania środowiska przyrodniczego, Rychling A. (red.), PWN Warszawa, 2007,
- Geomorfologia, Klimaszewski M., PWN Warszawa, 1978,
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN, Warszawa,
- Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na środowisko człowieka, K. Koreleski, Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich, Polska Akademia Nauk, Kraków 2005,
- Wpływ inwestycji drogowych na zwierzęta. Działania minimalizujące, D. Nowacka, Warszawa 2013.

Materiały kartograficzne

- mapa topograficzna dla obszaru gminy, w skali 1:10 000,
- www.wejherowo.e-mapa.net
- www.geoportal.gov.pl
- www.geoserwis.gdos.gov.pl

Dokumenty, inne opracowania:

- Uchwała Nr VII/63/2019 Rady Gminy Wejherowo z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo, 2009 z

Gmina Wejherowo nie posiada wykształconego ośrodka gminnego, którego rolę pełni miasto Wejherowo. Obszar gminy złożony jest z 16 sołectw pełniącym obecnie funkcje terenów podmiejskich z zapleczem mieszkaniowym, rekreacyjno-wypoczynkowym oraz sektorem produkcyjno-usługowym. Położenie gminy w pobliżu znaczących jednostek osadniczych, w tym przede wszystkim Gdyni, Wejherowa, Redy i Rumii sprawia, że potencjał gminy wzrasta i staje się ona konkurencyjna na tle innych gmin. Ponadto ze względu na przynależność części miejscowości Wejherowa do Aglomeracji Gdyni, system transportowy jest bardzo dobrze rozwinięty. Gmina Wejherowo jest włączona do systemu Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście i czas przejazdu pociągiem do centrum Gdyni wynosi jedynie ok. 30 minut. Natomiast przy wybraniu samochodu czas przejazdu wynosi ok. 40 minut.

Układ komunikacyjny gminy Wejherowo oparty jest o wcześniej wskazaną drogę krajową nr 6 oraz dwie drogi wojewódzkie nr 218 – z Krokowej do Gdańska Osowa (przy Obwodnicy Trójmiasta) i nr 224 – z Wejherowa do Tczewa, oraz pozostałe drogi powiatowe i gminne. Na terenie gminy funkcjonuje obecnie linia kolejowa nr 202 w relacji Gdańsk Główny - Stargard.

Gmina Wejherowo wyróżnia się dużym pokryciem form ochrony przyrody, w jej zasięgu znajdują się przede wszystkim Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną oraz obszary Natura 2000”.

Bilans terenów wg rodzajów użytkowania (stan istniejący)

Tereny wg użytkowania	Powierzchnia w ha	**Udział % w ogólnej** powierzchni Gminy Wejherowo

Pierwsze osadnictwo odnotowano tutaj od początków XIII wieku szczególnie w rejonach polan i wyrębów, co w późniejszym czasie wpłynęło na kształt przyszłych założeń ruralistycznych o dość nieregularnym charakterze. W układach wsi Bieszkowice i Łężyce można zauważyć wielodworczny charakter składający się z kilku, kilkunastu zabudowań wraz z licznymi przysiółkami jednodworcznymi. Z czasem rozwijały się one w nowsze osady o wielodworczne. Taki charakter posiadają układy wsi Gowino Duże – Gowino Małe –

holoceńskie powstałe po zaniku lądolodu. Osady czwartorzędowe zlokalizowane są przede wszystkim na stokach i wierzchowinach Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego, na które składają się przez wszystkim gliny zwałowe oraz piaski i żwiry wodnolodowcowe. W rejonie Bieszkowic i Nowego Dworu Wejherowskiego występują ponadto osady moren czołowych zbudowane z piasków, żwirów i głazów, a miejscowo także piasków gliniastych i glin lodowcowych. Miąższość osadów czwartorzędowych kształtuje się w pr orzbsadyws w

kanałem. Średni roczny przepływ wynosi ok. 4,43 m3/s. Obszar jej zlewni obejmuje zachodnią, południowo-zachodnią i środkową część gminy. Jej dopływy stanowią rzeki Bolszewka i Gościcina (długość odcinków rzek na terenie Wejherowa wynosi kolejno 8 km i 9 km) oraz potok Cedron (długość na terenie gminy ok. 4 km).

Piaśnica

W granicach gminy Wejherowo przebiega odcinek źródłowy tej rzeki. Część górnego biegu na terenie gminy wynosi ok. 10 km długości.

Zagórska Struga

Rzeka przepływająca przez południowo-wschodnią część gminy w pobliżu Łężyc, Bieszkowic i Reszek. Jej długość wynosi w granicach gminy ok. 4,5 km.

Oprócz dobrze wykształconej sieci rzecznej w gminie Wejherowo znajduje się kilka jezior. Największe ich zagęszczenie występuje na wysoczyźnie Pojezierza Kaszubskiego, w pobliży strefy czołowomorenowej. Są to jeziora w większości o genezie wytopiskowej, bez odpływu powierzchniowego. Do najważniejszych zbiorników wodnych na terenie gminy zalicza się jeziora: Wyspowo, Bieszkowice, Zawiad, Borowo, Pałsznik i Wygoda.

Największy zbiornik tworzy jezioro Orle o powierzchni ok. 64 ha położone w dnie Pradoliny Redy-Łeby. Zbiornik ten został znacznie powiększony w wyniku zalania wodą wyrobisk poeksploatacyjnych. Zbiornik ten dzieli na dwie części: Stare Orle o powierzchni 39,9 ha o naturalnym pochodzeniu i średniej głębokości 1,6 m oraz Nowe Orle powstałe wskutek pozyskiwania kredy jeziornej o powierzchni 24,8 ha i głębokości średniej 1,8 m. Północno-wschodnie obrzeża zbiornika stanowią najcenniejszą część i postulowane jest w tym miejscu utworzenie rezerwatu przyrody. Wokół jeziora Orle zlokalizowanych jest kilka sztucznych stawów rybnych.

Zestawienie najważniejszych zbiorników wodnych na terenie gminy Wejherowo

Nazwa jeziora	Powierzchnia [ha]	**Głębokość średnia [m]**
Orle	64,7	1,7
Wyspowo	23,0	2,6
Bieszkowice	10,3	3,2
Zawiad	18,4	6,5
Borowo	15,4	3,7
Pałsznik	8,7	6,0
Wygoda	10,6	6,6

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Komunalnego Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki"

Jakość wód

Obszar gminy znajduje się w zasięgu siedmiu jednolitych części wód powierzchniowych: Piaśnica do wpływu z jez. Żarnowieckiego (RW200017477259), Reda do Bolszewki (RW20001747839), Bolszewka od Strugi Zęblewskiej do ujścia (RW20001947849), Gościcina z jez. Otalżyno i Wysokie (RW200017478489), Zagórska Struga (RW20001747929), Cedron (RW2000174786), Reda od Bolszewki do dopł. polderu Rekowo (RW20001947891). Stan ww. jcwp przedstawia poniższa tabela.

Ocena stanu wód powierzchniowych na terenie gminy Wejherowo

	Piaśnica od wpływu z

	Piaśnica od wpływu z jez. **Żarnowieck** iego	Reda do Bolszewki	Bolszewka od Strugi **Zęblewskiej do ujścia**	**Gościcina z** jez. **Otalżyno i** Wysokie	**Zagórska** Struga	Cedron	Reda od Bolszewki do **dopł. polderu** Rekowo
elementy hydromorfologiczne	>1	2	1	1	2	>1	brak
klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5)	2	>2	2	2	2	1	brak
klasa elementów fizykochemicznych - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne	brak	2	brak	2	2	brak	brak
klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego	dobry potencjał ekologiczny	umiarkowany potencjał ekologiczny	dobry potencjał ekologiczny	dobry stan ekologiczny	umiarkowany potencjał ekologiczny	dobry stan ekologiczny	brak
klasyfikacja stanu chemicznego	brak	poniżej dobrego	brak	poniżej dobrego	poniżej dobrego	brak	brak
ocena stanu jcwp	brak możliwości oceny	zły stan wód	brak możliwości oceny	zły stan wód	zły stan wód	brak możliwości oceny	brak możliwości oceny

Źródło: opracowanie własne na podstawie Oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 – na podstawie monitoringu, Główny Inspektorat Ochrony Środ

zasoby wód podziemnych na tym terenie są bardzo duże. Wody zalegają bardzo płytko – nawet ok. 1 m p.p.t. (w wyższych partiach dna i w obrębie stożków napływowych ok. 5-7 m p.p.t.).

Piętro czwartorzędowe w całości jest głównym źródłem zaopatrzenia ludności gminy w wodę.

Ponadto obszar gminy Wejherowo leży w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 109 „Dolina Kopalna Żarnowiec" (niewielki fragment w północnej części gminy), GZWP nr 110 „Pradolina Kaszuby i rzeka Reda" oraz GZWP nr 111 „Subniecka Gdańska.

GZWP nr 109 „Dolina Kopalna Żarnowiec"

GZWP nr 109 został wyznaczony w wodonośnych utworach plejstocenu wypełniających strukturę żarnowiecką. Pierwsza warstwa zbudowana jest z piasków różnoziarnistych i żwirów. Jej miąższość wynosi 25-40 m, a wodoprzewodność 480-960 m3/d. Zwierciadło wody, najczęściej swobodne, stabilizuje się płytko pod powierzchnią terenu na rzędnych ok. 1-20 m n.p.m. Natomiast druga warstwa wodonośna występuje na głębokości 60-90 m i jest przykryta kompleksem osadów słabo przepuszczalnych. Jej miąższość wynosi ok. 20 m, wodoprzewodność ok. 200 m3/d. Wody obydwu warstw wodonośnych charakteryzują się dobrą i średnią jakością – dominacją klasy Ib i Ic. W wodach zbiornika oraz w strefie dopływu wód nie stwierdzono zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego. Zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 21 600 m3/d i stanowią ok. 30% zasobów odnawialnych. Najbardziej podatną na presje antropogeniczne jest pierwsza warstwa wodonośna. Mając na uwadze uwarunkowania tego zbiornika zaproponowano wyznaczenie obszaru ochronnego zbiornika o powierzchni 24 km2, dla którego wskazano zakazy i zalecenia, związane głównie z gospodarką ściekową, obrotem substancji ropopochodnych, lokalizowania składowisk odpadów i inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska.

GZWP nr 110 „Pradolina Kaszuby i rzeka Reda"

Główny zbiornik wód podziemnych obejmuje powierzchnię 124,25 km2. Wyznaczono go w rejonie pradoliny Redy-Łeby w obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego. Zbudowany jest z piasków różnej granulacji i żwirów głównie akumulacji wodnolodowcowej. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi 30-50 m, a miejscowo nawet 100 m. Wodoprzewodność wynosi od ok. 200 do ponad 1500 m3/d. Na wskutek powyższych uwarunkowań zbiornik ten charakteryzuje się korzystnymi parametrami hydrogeologicznymi. Zasoby dyspozycyjne określono na 81 937 m3/d. Mineralizacja ogólna wynosi najczęściej do 500 mg/dm3. Stan chemiczny jest w większości dobry, a jedynie lokalnie występują wody III, IV i V klasy jakości. Głównym czynnikiem, obniżającym jakość wód, są zanieczyszczenia antropogeniczne, pochodzące z terenów przemysłowych oraz terenów zurbanizowanych, także z terenu Wejherowa. Cały teren zbiornika charakteryzuje się niską odpornością na potencjalne zanieczyszczenia. Stąd też do obszaru ochronnego

6.6. Gleby

Gleby na terenie gminy Wejherowo są w większości glebami autogenicznymi, głównie z rzędu brunatnoziemnych i bielicowoziemnych. Są to przeważnie gleby brunatne wyługowane wytworzone z piasków gliniastych na glinach, rzadziej z piasków gliniastych i piasków luźnych. Ten typ gleb występuje pospolicie na obszarze Pojezierza Kaszubskiego, na terenach rolniczych i lasach. Gleby bielicoziemne występują głównie na terenach leśnych – są to gleby rdzawe i bielicowe zbudowane z piasków lodowocowych i wodnolodowcowych. Większe zgrupowania tych gleb występują w rejonie Puszczy Darżlubskiej w północno-zachodniej części gminy.

Oprócz wyżej wymienionych gleb na terenie gminy występują gleby torfowe i murszowo-torfowe, mułowo-torfowe oraz czarne ziemie. Występują one przede wszystkim w rejonie dna pradoliny. Wykształcone są z torfów niskich, a słabiej uwilgotnione miejsca na utworach piaszczystych i piaszczysto-gliniastych akumulacji rzecznej i rzeczno-lodowcowej. W okolicach Kniewa koncentrują się gleby napływowe, reprezentowane przez mady rzeczne. Wytworzone są one z utworów akumulacji rzecznej o składzie glin średnich i ciężkich z udziałem pyłów i iłów piaszczystych.

W zakresie przydatności gleb, na terenie gminy Wejherowo dominują grunty niskiej przydatności, zaliczane do kompleksów żytniego słabego i żytniego bardzo słabego. Są to gleby w okolicach Bieszkowic, Zbychowa, Sopieszyna i Gościcina. Gleby o nieco lepszej przydatności, kompleksu żytniego bardzo dobrego i dobrego występują na terenach wysoczyzny w rejonie Kąpina, Góry, Gniewowa, Nowego Dworu Wejherowskiego i Łężyc. Grunty o najwyższej przydatności stanowią niewielkie kompleksy w sąsiedztwie Gościcina i Gowina oraz na madach rzecznych w zachodniej części pradoliny (okolicy Kniewa).

Na obszarze Pradoliny Redy-Łeby, w dolinie Gościciny oraz fragmentarycznie małymi płatami zlokalizowane są użytki zielone średnie, słabe oraz bardzo słabe.

6.7. **Szata roślinna**

Pod względem szaty roślinnej na terenie gminy Wejherowo dominują kompleksy leśne, którym towarzyszą tereny otwarte łąk i obszarów rolniczych.

Lasami pokryte są przede wszystkim część północna i południowa gminy i obejmują powierzchnie 11 790 ha, co stanowi ok. 60% powierzchni gminy. W skład typów siedliskowych wchodzą bory świeże (głównie w północno-zachodniej części gminy), bory mieszane świeże i lasy mieszane świeże, lasy świeże, olsy jesionowe, a także bory bagienne i bagienne mieszane. Największe powierzchnie zajmują lasy bukowe, w tym kwaśne buczyny niżowe zlokalizowane na morenach wysoczyzny Pojezierza Kaszubskiego oraz okolic Kąpina, Góry. Poza kwaśnymi buczynami zlokalizowane są tu także acidofilne dąbrowy, jednak na o wiele mniejszych obszarach, np. między jez. Bieszkowickim i Zawiad czy na południowy-wschód od Bieszkowic. Na drzewostan dąbrowy składają się obydwa gatunki dęba, buk i sosna.

W lasach położonych w części południowej gminy na drzewostan składa się sosna z udziałem buka oraz świerka. Natomiast w części północnej dominuje monokultura sosnowa, związana z siedliskami borowymi Piaśnicy. W okolicy Kąpina pojawiają się rZby je mwni Ekryte okv

Mniejsze płaty w okolicach podmokłych siedlisk tworzą zbiorowiska turzycowych torfowisk przejściowych i zarośli wierzbowych. Torfowiska wysokie występują w kompleksach borów bagiennych (rzadko spotykanych), na terenach których znajdują się rośliny takie jak rosiczka okrągłolistna i długolistna, turzyca błotna, przygiełka białka i malina moroszka. Największe płaty borów i brzezin bagiennych występują na zachód od Bieszkowic.

Na terenie gminy występują także cenne zbiorowiska roślinności wodnej, do których należą zespół poryblina kolczastego, poryblina jeziornego i stroiczki wodnej, występujące na jeziorach lobeliowych (np. Płasznik, Zawiad). Spośród roślinności szuwarowej występuje tu pospolicie pałka szerokolistna odnotowana np. w okolicach Warszkowa i Warszkowa Młyna. Roślinność turzycowa przejawia się w rejonie jeziora Orle z m. in. turzycą błotną i turzycą tunikową.

6.8. **Świat zwierzę**cy

Fauna na obszarze opracowania jest charakterystyczna dla tego regionu kraju i jest powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. Ze względu na położenie obszaru opracowania na terenach z dużym udziałem lasów występują tu gatunki takie jak: jelenie, sarny, dziki, zające, kuny leśne, lisy, nornice rude, myszy zaroślowe. Natomiast na obszarze otwartym występują gatunki typowe dla siedlisk łąkowych i polnych, takie jak: mysz polna, łasica, nornik zwyczajny, gronostaj.

Ze względu na lokalizację wielu cieków i zbiorników wodnych znajdują się tu także przedstawiciele ichtiofauny. W rzece Redzie odnotowano m.in. łososia, troć wędrowną, pstrąga potokowego i tęczowego, szczupaka, karpia, leszcza, okonia i sandacza. W pozostałych ciekach skład gatunkowy jest uboższy i obejmuje w Cedronie pstrąga potokowego, troć wędrowną, w Piaśnicy – różankę i śliza, w Bolszewce – pstrąga potokowego, troć wędrowną i głowacza białopłetwego. W jeziorach typu linowo-szczupakowego na terenie gminy przeważają następujące gatunki ryb: szczupak, węgorz, sandacz, okoń, lin, karp, sum (jeziora Bieszkowickie, Wyspowo, Zawiad). Natomiast w zbiornikach typu leszczowego dominują leszcz, lin, płoć, karaś (np. jezioro Żabno).

Wśród gadów i płazów dominują: traszka zwyczajna, traszka grzebienista, ropucha szara, żaba zielona, żaba jeziorkowa, jaszczurka zwinka, padalec zwyczajny, żmija zygzakowata. Objęte są one ścisłą ochroną gatunkową.

Ponadto w gminie Wejherowo występuje szereg biotopów wykorzystywanych przez awifaunę. Do pospolitych gatunków na tych terenach zalicza się: wróbla, dymówkę, oknówkę, jeżyka. Na terenach otwartych łąk i agrocenozy znajdują się siedliska pliszki siwej i żółtej, skowronka, świergotka łąkowego, szczygła. Największym bogactwem gatunkowym ptactwa są tereny leśne, w których występują zięba, rudzik, kos, śpiewak, sójka, strzyżyk, dzięcioł duży. W sąsiedztwie wód powierzchniowych odnotowano natomiast krzyżówkę, perkoza dwuczubego, kurkę wodną, perkozka, rybitwę zwyczajną.

Na terenie gminy znajdują się także następujące gatunki nietoperzy: nocek łydkowłosy, mroczek posrebrzany, borowiaczek.

6.9. Krajobraz

W krajobrazie dominuje krajobraz leśny – lasy i tereny zadrzewione i zakrzewione zajmują 60,71% powierzchni gminy, następnie rolniczy, który zajmuje 29,17% powierzchni gminy, a krajobraz zurbanizowany zajmuje

5.02 211.73 T53 0115 BT 0115 BT 0115 BT 0115 BT 011511(1)7(7) JE T BT 1 0 BT 1 09A>10 01B5>3 0176>3 01 1 383.23 198.29 Tm u)3(ie 1 0 0

6.10. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny

Klimat lokalny warunkowany jest rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Bardzo ważną rolę odgrywają tu wysokość opadów, siła i kierunek wiatru, temperatura powietrza oraz wilgotność.

Obszar opracowania, położony jest w krainie klimatycznej wybrzeża Zatoki Gdańskiej. Jest to jeden z bardziej wilgotnych regionów Polski, opad roczny kształtuje się na poziomie od około 740mm do 770mm (opad roczny normalny wynosi ok. 750 mm/rok). Średnia roczna temperatura wynosiła w subregionie 7,5 ^{o}C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty - średnia temperatura wynosiła do około – 2,2^{o}C, natomiast w najcieplejszym lipcu, średnia temperatura wynosi do 17,7^{o}C. Pokrywa śnieżna zalega średnio ok. 76-80 dni. Na terenie objętym opracowaniem dominują wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Na lokalny klimat z pewnością wpływ mają występujące kompleksy leśne, które powodują ograniczanie prędkości wiatru i spływu chłodnego powietrza. W związku z powyższym odczuwalny jest topoklimat obszarów zalesionych, gdzie wskutek osłonięcia przez okap leśny powierzchni granicznej, występują stosunkowo niewysokie wartości promieniowania cieplnego podłoża. Stąd też nocne spadki temperatury na obszarach zalesionych są znacznie mniejsze niż na obszarach sąsiednich.

Jakość powietrza

Badania jakości powietrza dla gminy Wejherowo, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadza Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska Gdańsku. Zgodnie z podziałem na strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, gmina Wejherowo leży w strefie pomorskiej. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia za rok 2019 strefa pomorska cechuje się dobrą jakością powietrza. Podsumowanie badań przedstawia poniższa tabela. Jedynie dla jednego z 12 substancji mierzonych wynik nie był w normie.

Klasy strefy pomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony zdrowia ludzi

Rodzaj substancji badanej
NO_2

Klasy strefy pomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony roślin

Rodzaj substancji badanej		
NO_x	SO_2	O_3
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy pomorskiej		
A	A	A

źródło: opracowania własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie pomorskim raport wojewódzki za rok 2019

Dla obszarów wykazujących przekroczenia poziomów dopuszczalnych zostały opracowane programy ochrony powietrza określające kierunki działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza.

Klimat akustyczny

Pod względem komfortu akustycznego na terenie gminy Wejherowo źródła hałasu stanowi układ komunikacyjny. Największe natężenie ruchu ma miejsce przede wszystkim na drodze krajowej oraz dwóch drogach wojewódzkich. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, (Dz. U. z 2014 r., poz. 112 tekst jednolity), wyznaczone dopuszczalne poziomy hałasu określone dla pory dziennej i nocnej. Według mapy akustycznej udostępnionej przez GDDKiA, dla terenu otaczającego drogę krajową nr 6 mogą występować lokalne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. W odległości do 30m od drogi krajowej poziom hałasu (imisja w ciągu całej doby) wynosi 65dB, w odległości od 30m do 80m – 60dB, a od 80m do 180 – 55 dB. Dla dróg wojewódzkich nr 218 i 224 w odcinkach przebiegających przez gminę Wejherowo w ostatnich latach nie były przeprowadzane pomiary hałasu. Zgodnie z Generalnym Pomiarem Ruchu z 2015 r. na drodze wojewódzkiej nr 218 na odcinku Kleczkowo – Gniewowo średni dobowy ruch roczny wyniósł 3857 pojazdów, z czego niecałe 8% stanowiły pojazdy ciężarowe. Nieco większy ruch odnotowano na odcinku Wejherowo-Domatówko, gdzie SDRR wyniósł 5389 pojazdów, jednak w tym tylko 4% to samochoE TmBW017

- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”,
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżlubskiej,
- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,
- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórską Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska Łąka”, „Migowa Łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska Łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Dodatkowo w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim” na terenie gminy Wejherowo wyznaczono korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej oraz płat ekologiczny Darżlubski o randze regionalnej.

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska”

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska” został powołany w 2007 r. ze względu na swoje walory. Stanowi go zwarty kompleks leśny z urozmaiconą rzeźbą terenu (tereny równinne i faliste stanowią około 50% powierzchni, resztę – tereny pagórkowate). W drzewostanach dominuje sosna, a następnie buk. Jest to miejsce występowania co najmniej 13 gatunków ptaków wymienionych w Załączniki I dyrektywy Ptasiej, a ponadto 3 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt. Występuje tu także wysokie zagęszczenie włochatki. Oprócz włochatki występują tu: bielik, bocian czarny, derkacz, dzięcioł czarny, gąsiorek, jarząbek, lelek, lurka, muchołówka mała, sóweczka, zimorodek i żuraw. Dla tego terenu obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżlubska PLB220007, zmieniona Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 18 lutego 2016

w pobliżu nory lub celowego niszczenia gniazda. Celem ochrony należy: ograniczyć plany zabudowy hydrotechnicznej dolin rzecznych i plany przekształcające reżim hydrologicznego rzek; unikać wycinania drzew w linii brzegowej (w pasie do 10 m od brzegu rzeki lub zbiornika wodnego); wprowadzić zakaz usuwania drzew powalonych do wody na odcinkach rzek obfitujących w zimorodki; wprowadzi korekty profilu skarp, które uległy erozji, wcześniej zasiedlanych przez zimorodka; umieszczać sztuczne nory na obszarach spełniających kryteria siedlisk lęgowych poza dostępnością odpowiednich miejsc gniazdowych; wprowadzić obowiązek dzielenia masowych spływów kajakowych (powyżej 50 kajaków) na grupy nieprzekraczające kilkunastu kajaków; ograniczyć penetrację nabrzeży przez wędkarzy do określonych brzegów lub całkowicie wyłączyć pewne odcinki z wędkowania

jarząbek Bonasa bonasia

Zagrożenie dla gatunku stanowią: zubożenie (ujednolicenie) struktury gatunkowej i wiekowej drzewostanów; usuwanie z lasów martwego drewna, szczególnie leżącego, którego obecność zapewnia jarząbkowi niezbędne dla niego, przestrzenne zróżnicowanie siedliska; silna penetracja lasów (szczególnie w lasach górskich) w pobliżu miejsc występowania jarząbka przez ludzi (lokalnie żywiołowy, niekontrolowany rozwój turystyki, w tym rozwój narciarstwa zjazdowego); presja drapieżników wyspecjalizowanych, polujących na osobniki dorosłe – gołębiarza, puszczyka uralskiego, lisa, kuny leśnej, a także niszczących lęgi dzika i kruka. Na terenach występowania jarząbka należy: utrzymać zasady odtwarzania lasu metodami wzorowanymi na sukcesji naturalnej; w trakcie prac leśnych pozostawiać znaczące obszary wyłączone z gospodarowania w postaci tzw. kulisów, z których jarząbki będą mogły rekolonizować odrastający las; w ramach programu podniesienia poziomu lesistości Polski uwzględnić w nasadzeniach gatunki atrakcyjne dla jarząbka; w parkach narodowych i rezerwatach pozostawiać bezwzględnie bez interwencji obszary tzw. klęsk żywiołowych (wiatrołomy, śniegołomy, skutki gradacji owadów); zachować gatunek na liście zwierząt łownych, zobowiązać organizacje łowieckie do prowadzenia rzetelnej kontroli liczebności jarząbków i regulacji drapieżników; w miejscach znacznej koncentracji jarząbków wyznaczyć ostoje, gdzie należy utrzymywać populację dzików na bardzo niskim poziomie.

lelek Caprimulgus europaeus

gatunkowi zagraża w Polsce: utrata bazy pokarmowej (obniżenie liczebności dużych owadów) w wyniku: stosowania chemicznych środków ochrony roślin w okresie lęgowym (maj–sierpień) w rozległych kompleksach borowych zasiedlanych przez lelka; zamiany pastwisk na grunty orne; zalesiania odłogów. Celem ochrony należy: pozostawiać w stanie nie zmienionym siedliska otwarte w obrąbie lasów (polany, niezalesione wydmy i dolinki śródleśnych rzek, wrzosowiska); pozostawiać kępy starszych drzew wśród zrębów, stanowiące dogodne miejsca dziennego odpoczynku ptaków; Ponadto stosować takie zabiegi, jak: rotacyjne odłogowanie, zaniechanie stosowania pestycydów oraz nawożenia mineralnego, wykluczenie planowych zalesień.

bocian czarny Ciconia nigra

Pod warunkiem utrzymania i konsekwentnego egzekwowania ochrony strefowej oraz należytego uwodnienia siedlisk lęgowych gatunek nie jest w Polsce zagrożony. Celem ochrony należy: utrzymać i konsekwentnie egzekwować ochronę strefową, wprowadzając jednoczenie jasne zasady gospodarowania w strefach; utrzymać zwartość drzewostanu w sąsiedztwie gniazd – bociany czarne unikają drzewostanów prześwietlonych o dużej fragmentacji, np. z rębniami gniazdowymi; utrzymać wysoką wilgotność w otoczeniu miejsc gniazdowania gatunku – zaniechać osuszania

derkacz Crex crex

Zagrożenia dla derkacza to: utrata siedlisk lęgowych w wyniku zmian reżimu hydrologicznego rzek, zmieniających częstość i długość zalewów w dolinach rzecznych; utrata siedlisk gniazdowych w wyniku zmniejszania się powierzchni ekstensywnie ubytkowanych łąk i pastwisk w dolinach rzecznych; mechanizacja rolnictwa połączona z pewnymi formami wykonywania zabiegów agrotechnicznych;

narastającą presja drapieżników czworonożnych (norki amerykańskiej, lisa, kota domowego) oraz skrzydlatych (kruka, wrony siwej). Celem ochrony tego gatunku należy: poważnie ograniczyć plany zabudowy hydrotechnicznej dolin rzecznych i plany przekształcenia reżimu hydrologicznego rzek; użytkować doliny rzeczne zgodnie z dotychczasową ewidencją gruntów; zaniechać deniwelacji powierzchni dolin rzecznych (zasypywania starorzeczy i zagłębień terenu okresowo wypełnionych wodą); utrzymać późny termin pierwszego pokosu traw (nie wcześniej niż 10 czerwca, optymalnie po 1 lipca); wprowadzić zmianę techniki koszenia, polegająca na wprowadzeniu wolniejszych maszyn, rozłożeniu wykaszania dużych obszarów łąkowych na kilka dni, rozpoczynaniu pokosu od środka łąki i prowadzeniu go do peryferii, pozostawianiu pasa niewykoszonych ziołorośli na skraju łąki, stanowiącego ok. 5% powierzchni łąkowej; podjąć redukcję drapieżników niszczących lęgi, w pierwszym rzędzie lisa, norki amerykańskiej, kruka i wrony siwej.

muchołówka mała Ficedula parva

Gatunkowi zagraża w Polsce: utrata siedlisk w wyniku nadmiernej eksploatacji starszych drzewostanów liściastych i ograniczania powierzchni starodrzewu; utrata siedlisk wynikająca z eliminacji z lasu martwego drewna i obumierających drzew. Celem ochrony należy: podjąć ochronę zachowawczą jak największej powierzchni starych drzewostanów liściastych oraz zmierzać do utrzymania odpowiedniej ilości starych drzew w lasach gospodarczych; podjąć działania zmierzające do zatrzymania w drzewostanach liściastych odpowiedniej ilości martwego i obumierającego drewna; przyjąć w gospodarce leśnej zasadę pozostawiania w trakcie trzebieży późnych wszelkich drzew dziuplastych, a także pozostawiania kęp drzew o miękkim drewnie (brzoza, osika).

sóweczka Glaucidium passerinum

Czynnikami, które mogą stać się niebezpieczne dla stabilność gatunku w kraju, są: utrata siedlisk w wyniku nadmiernej eksploatacji starszych drzewostanów i ograniczania powierzchni starodrzewu; utrata siedlisk wynikająca z eliminacji z lasu martwego drewna i obumierających drzew; utrata siedlisk w wyniku upraszczania struktury drzewostanów – struktury gatunkowej, piętrowej i wiekowej. Na terenach występowania tego gatunku należy: wyszukiwać, zaznaczać i pozostawiać drzewa dziuplaste; pozostawiać uschnięte drzewa i ich kikuty; dążyć w hodowli lasu do tworzenia drzewostanów wielopiętrowych, m.in. ze świerkiem w podroście; dążyć w hodowli lasu do tworzenia mozaiki siedlisk leśnych, zarówno pod względem wieku, jak i składu gatunkowego drzewostanu; wywieszać budki lęgowe typu fińskiego, drążone w litych pniach, imitujące dziuple dzięcioła dużego, na mocno zmienionych (zdegradowanych) obszarach w obrębie zasięgu gatunku; tworzyć niewielkie strefy ochronne o promieniu 50 m wokół zajętych dziupli, gdzie obowiązywałby całkowity zakaz prac leśnych, na podobnych zasadach, jak w przypadku stref ochronnych dla innych gatunków w Polsce, z wyjątkiem rygorystycznego zakazu wstępu, gdyż sóweczka nie jest wrażliwa na samą obecność człowieka w pobliżu gniazda. Nie ma potrzeby reintrodukcji gatunku do wolnej przyrody przy obecnym poziomie rozwoju populacji.

bielik Haliaeetus albicilla

Do zagrożeń bielika należą: niepokojenie wysiadujących ptaków przez ludzi, prowadzenie prac leśnych w pobliżu gniazd; degradacja łowisk w wyniku zabudowy rekreacyjnej oraz coraz większej presji turystów – zmniejszeniu ulega baza żerowa (spadek liczebności ptaków wodnych); kolizje z napowietrznymi liniami energetycznymi, a także kolizje z elektrowniami wiatrowymi, zwłaszcza ustawianymi w dolinach rzecznych i miejscach koncentracji ptaków; chemiczne skażenie środowiska – w organizmach bielików wykryto wysokie stężenia PCB, a także ołowiu; zatrucie ołowiem pochodzi z amunicji łowieckiej połykanej przez bieliki w mięsie postrzelonych ptaków wodnych lub w padlinie; drapieżnictwo – jaja są rabowane przez kruki i kuny, a małe pisklęta padają ofiarą puchacza, kruka i kun; część gniazd spada z drzew w wyniku silnych wiatrów. Celem ochrony bielika należy: utrzymać dotychczasowy sposób gospodarowania w lasach, w szczególności pozostawianie grup drzew na zrębach i pojedynczych, starych drzew, starszych niż otaczający drzewostan; zaniechać zabudowy rekreacyjnej brzegów jezior i wysp jeziornych na terenach łowieckich bielika (pas o szerokości 100 m); budować platformy lęgowe/sztuczne gniazda; ograniczyć

użycie śrutu ołowianego w amunicji myśliwskiej stosowanej do polowań na ptaki wodno-błotne; izolować przewody elektryczne na niewielkich odcinkach przy słupach energetycznych

gąsiorek Lanius collurio

Gatunkowi zagraża w Polsce: utrata siedlisk w wyniku kurczenia się terenów lęgowych wskutek urbanizacji; utrata siedlisk w wyniku intensyfikacji rolnictwa – scalania pól połączonego z likwidacją miedz, zadrzewień śródpolnych i śródpolnych zbiorników wodnych (oczek) oraz intensywnym stosowaniem chemicznych środków ochrony roślin. Celem ochrony należy: zachować istniejące zadrzewienia śródpolne i utrzymać w nich kolczaste krzewy; zakładać nowe zadrzewienia śródpolne z nasadzeniami krzewów kolczastych (np. dzikiej róży, głogu i tarniny); ograniczyć stosowanie chemicznych środków ochrony roślin

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”, obejmuje fragment lasu, w rejonie wsi Gniewowo. Na tym obszarze, na resztach murszejących pni, występuje główny obiekt ochrony tego obszaru – mech bezlistny okrywowy Buxbaumia virdis. Ostoja zawiera się w jednym oddziale leśnym, reprezentowanym przez fitocenozy kwaśnej buczyny niżowej oraz pas żyznej buczyny niżowej. Siedliska są zachowane w stanie dobrym.

mech bezlistny okrywowy Buxbaumia virdis

Gatunek ściśle związany z podłożem, na którym występuję, gdyż rozwija się na próchniejącym drewnie (świerka, jodła, buk) w zespole mszystym lub na humusie. Występuje na drewnie, w którym procesy depracjacji są zaawansowane; drewno nie jest przesuszone, a jego rozkład zapewnia utrzymanie wilgoci w substracie w warunkach zwiększonej wilgotności powietrza. W gospodarce leśnej ważne jest zostawianie pniaków po wyrębie, a także przemieszanie wierzchnich warstw gleby, powodujące zmniejszenie konkurencji dla osobników rosnących na humusie.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”

Teren ostoi obejmują głównie lasy z bogatą siecią strumieni o charakterze górskich potoków. Są to przeważnie lasy bukowe, a w najwyżej położonych fragmentach – buczyny kwaśne. Spotykane są tu również płaty żyznej buczyny, kwaśnej dąbrowy i grądu subatlantyckiego oraz łęgu. Występuje tu także niewielkie torfowisko wysokie i przejściowe z fitocenozami boru i brzeziny bagiennej (torfowisko objęte ochroną w formie rezerwatu „Lewice”). Fragment leśnego terenu z wyżynnym grodziskiem średniowiecznym chroniony jest w rezerwacie „Gałęźna Góra”. W pobliżu drogi między Sopieszynem a Wejherowem występuje bogata populacja mchu – bezlistu okrywowego, rosnącego głównie na murszejącym drewnie. Odnotowano tu naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (siedlisko o kodzie 3160-1). W strefie brzegowej rozwija się roślinność torfotwórcza tworząca mszary torfowcowe nasuwające się od brzegów na tafle zbiornika. W jeziorze stwierdzono występowanie gatunków takich jak: grążel żółty i grzybień biały. Na tym terenie obowiązuje Zarządzenie nr 27/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 zmienione Zarządzeniem nr 3/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 r.
Do największych siedlisk tu występujących zalicza się siedlisko o kodzie 9110, 9130 i 9160.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)

Ten typ siedliska obejmuje środkowoeuropejskie bukowe lasy rosnące na ubogich, kwaśnych glebach. Drzewostan kwaśnej buczyny niżowej jest zdominowany przez buka, który również w niższych warstwach osiąga znaczną przewagę ilościową nad innymi gatunkami drzew, których rola w strukturze omawianego lasu jest nieznaczna. Domieszkę stanowią jedynie: grab *Carpinus betulus*, dęby – częściej bezszypułkowy *Quercus petraea*, rzadziej szypułkowy Quercus robur. Pewnym zagrożeniem dla buczyn może być obserwowany w ostatnich latach proces „zamierania buka”, powszechny w całym polskim zasięgu tego gatunku, a mający prawdopodobnie złożoną etiologię. Na zamieranie najbardziej podatne są drzewostany prześwietlone i przerzedzone, np. po wykonanych cieciach rębnych rębni częściowej.

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati-Fagenion)
Siedlisko to obejmuje bukowe lasy rosnące na żyznych siedliskach, z reguły na glebach o neutralnym lub tylko słabo kwaśnym odczynie, z próchnicą typu mull (czasem przejście do moder) i z dominacją gatunków typowych dla lasów liściastych w runie. Podobnie jak dla siedliska 9110, pewnym zagrożeniem dla buczyn może być obserwowany w ostatnich latach proces „zamierania buka", powszechny w całym polskim zasięgu tego gatunku, a mający prawdopodobnie złożoną etiologię (m.in. suche okresy wegetacyjne, silna insolacja, wahanie poziomu wód gruntowych, czynniki biotyczne – mszyce i grzyby i in.).

9160 Grąd subatlantycki (Stellario-Carpinetum)
Siedlisko to obejmuje lasy dębowe, dębowo-grabowe lub grabowe, czasem z udziałem lipy, na żyznych, często wilgotnych siedliskach. Podobnie jak inne lasy dębowo-grabowe, także grąd subatlantycki jest na ogół zbiorowiskiem wielowarstwowym i wielogatunkowym. W skład drzewostanu wchodzą też w większości te same gatunki, takie jak: grab *Carpinus betulus*, dęby – szypułkowy *Quercus robur* i bezszypułkowy *Quercus petraea*, lipa drobnolistna *Tilia cordata*, klon pospolity *Acer platanoides*, przy czym najbardziej znamienny dla omawianego typu lasu jest stały, a niekiedy znaczny udział buka *Fagus sylvatica*, który może być nawet gatunkiem panującym. Największymi zagrożeniami dla grądów są: nadmierna wycinka drzewostanów, niewłaściwa gospodarka leśna prowadząca do zubożenia składu florystycznego i degeneracji fitocenoz, długotrwała zmiana stosunków wodnych.

3160 ***Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne***
Jeziora dystroficzne należą do grupy siedlisk ekstremalnych. Są to z reguły niewielkie i bezodpływowe zbiorniki wodne. Powstają w niewielkich zagłębieniach terenu, gdy do wody dopływają kwasy humusowe. W tego typu jeziorach często spotyka się mało liczne populacje jednego lub kilku gatunków ryb, a nierzadko są to zbiorniki bezrybne. Dystroficzne jeziora, w powiązaniu z otaczającym je płem mszarnym oraz torfowiskami, w warunkach niezakłóconej naturalnej sukcesji są systemami stabilnymi, które na skutek zarastania ewoluują w kierunku torfowisk. Realnym zagrożeniem dla tego ekosystemu jest trwałe obniżanie poziomu wód gruntowych w zlewni. Wszelkie zmiany stosunków wodnych w zlewni, osuszanie torfowisk, długotrwałe obniżenie poziomu lustra wody w jeziorze, wycinka drzew w otaczających jeziora borach może szybko powodować trwałą degradację tych jezior.

<u>Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle"</u>

Specjalny Obszar Ochrony „Orle" stanowi fragment kompleksu łąkowo-torfowiskowego wykształconego na największym w Polsce złożu postglacjalnych jeziornych osadów wapiennych, zalegających w Pradoline Redy. W osadach stwierdzono ponad 50% udziału węglany wapnia. W części stropowej profilu znajduje się torf o miąższości 1,5 m. Dominującym typem roślinności na tym obszarze są zbiorowiska nieleśne, głównie łąkowe. Występują tu zróżnicowane siedliskowo i florystycznie zbiorowiska szuwarów turzycowych, a także flora roślin naczyniowych i zarodnikowych z obecnością wielu rzadkich okazów, uznawanych za relikty glacjalne oraz zagrożonych w kraju i regionie. Na najlepiej zachowanych płatach torfowiska występują gatunki roślin Liparis Loeselii i Hammatocaulis vernicosus. Na uwagę zasługuje także dobrze rozwinięta warstwa mszysta z licznymi gatunkami mchów brunatnych. Ostoja zajmuje zwarty, niepofragmentowany obszar o powierzchni ponad 30 ha, co należy do rzadkości w skali całego kraju. Na tym terenie obowiązuje Zarządzenie nr 34/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Orle PLH220019 zmienione Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 4 lipca 2016 r.

7230 ***Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk***
Torfowiska zasadowe pod względem hydrologicznym należą do torfowisk zasilanych przez ruchliwe wody podziemne, pochodzące z warstw wodonośnych obszarów przyległych. Do potencjalnych zagrożeń dla tego siedliska zalicza się budowę szlaków komunikacyjnych, przecinających duże kompleksy torfowisk przepływowych, regulację cieków, budowę zbiorników retencyjnych w dolinach rzek.

1903 ***Lipiennik Loesela Liparis loeselii***
Lipiennik Loesela jest byliną o żółtawozielonej barwie, dorastającą do 20 cm wysokości. Ochrona czynna tego gatunku powinna koncentrować się na poprawie warunków środowiskowych: zachowanie otwartych mechowisk, wykaszanie torfowisk, które dotychczas były użytkowane jako łąki i usuwanie biomasy, przywracanie odpowiedniego uwodnienie na torfowiskach.

1393 ***Haczykowiec błyszczący Hamatocaulis vernicosus***
Roślina tworząca jesno- lub żółtozielone, czasami brązowo lub czerwono nabiegłe, nieco błyszczące darnie. Jest gatunkiem związanym ze zbiorowiskami torfowisk niskich i przejściowych, a więc ekosystemami silnie narażonymi w wyniku działalności gospodarczej człowieka. Pilnym zadaniem jest szczegółowa inwentaryzacja stanowisk, realne określenie jego zasobów i podjęcie kroków w celu jego ochrony.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica"
Obszar ten obejmuje grupę jezior oligotroficznych, w tym dwóch lobeliowych – jezioro Pałsznik i Wygoda oraz jedno dystroficzne – jezioro Krypko, otoczonych lasami, głównie bukowymi. Jeziora lobeliowe obszaru charakteryzują się oligotroficznym środowiskiem wodnym o specyficznych właściwościach fizykochemicznych i rzadkimi zbiorowiskami roślinnymi z poryblinem jeziornym i kolczastym oraz lobelią jeziorną. Jezioro Krypko jest częściowo zniekształcone przez proces humizacji, nie stwierdzono w nim występowania podwodnych makrofitów, natomiast w litoralu występują licznie grążel żółty i grzybienie białe. W bezpośrednim sąsiedztwie jezior występują torfowiska wysokie i przejściowe, w części porośnięte borami i brzezinami bagiennymi. Na torfowiskach wysokich dominuje zbiorowisko wełnianki pochwowatej i torfowca kończystego. W większości płatów w drzewostanie obok buka występuje także sosna i brzoza, a miejscami modrzew i świerk. Charakterystyczną cechą obszaru jest słabo rozwinięta sieć hydrograficzna, nikłe zasilanie powierzchniowe i bezodpływowy charakter zlewni wszystkich jezior. W jeziorze Pałsznik liczny jest poryblin jeziorny, a lobelia jeziorna i poryblin kolczasty występują bardzo nielicznie. Na obszarze tym obowiązuje Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pełcznica PLH220020.

91D0 ***Bory i lasy bagienne***
Są to lasy szpilkowe i liściaste na wilgotnym i mokrym podłożu torfowym, z trwale wysoko położonym lustrem wody. Zbiorowiska budowane głównie przez brzozę omszoną, kruszynę pospolitą, sosnę zwyczajną. W granicach ostoi występują płaty sosnowego bory bagiennego Vaccinio uliginosi-Pinetum oraz brzeziny bagiennej Betuletum pubescentis o różnym stopniu zachowania. Występują one w bezpośrednim sąsiedztwie jezior oraz w naturalnie bezodpływowych zagłębieniach terenu. Ponadto w północno-wschodniej części obszaru występuje niewielki płat olsu torfowcowego Sphagno squarrosi-Alnetum (Markowski i in. 2008). Dobrze zachowane płaty boru bagiennego cechuje duży udział torfowca magellańskiego Sphagnum magellanicum w runie, są one dobrze uwodnione i typowo wykształcone. Suchsze, starsze fragmenty borów wykazują wyraźne ślady degeneracji - znacząca jest domieszka świerka oraz brzozy omszonej, a sosny mają znacznie lepszą, niż w typowym zespole, bonitację. Płaty brzeziny bagiennej w obszarze są średnio albo słabo zachowane, zachowały się jedynie niewielkie, silnie przekształcone płaty. Jest to efekt przeprowadzonego w przeszłości osuszenia i obsadzania drzewami szpilkowymi.

3310 ***Jeziora lobeliowe***
Są to jeziora, w którym razem lub osobno występują charakterystyczne gatunki roślin: lobelia jeziorna, poryblin jeziorny, poryblin kolczasty. Są zbiornikami nie przepływowymi. Ich cechą jest kwaśny odczyn wód. Ze względu na swoje niewielkie powierzchnie i często nieduże głębokości są szczególnie podatne na negatywne oddziaływania, zwłaszcza spowodowane przez działalność ludzką. Najbardziej niebezpieczne dla jezior lobeliowych są zjawiska eutrofizacji i dystrofizacji, które mogą powodować zanik siedliska. Elementem ochrony jest opracowanie zasad ochrony ich zlewni. Powinna zostać uregulowana gospodarka wodno-ściekowa, kwestia nawożenia pól. Jeziora te powinny zostać wyłączone z zagospodarowania

rybackiego oraz wędkarskiego połowu ryb. Pod względem hydrochemicznym są to jeziora miękkowodne, oligotroficzne i mezohumusowe, o kwaśnym odczynie i wodzie zabarwionej na brunatny kolor przez substancje humusowe. Naturalne procesy zachodzące w zlewniach obu jezior prowadzą do ich dystrofizacji. Istniejące melioracje przyczyniają się do przyśpieszenia tego procesu, a jednocześnie do antropogenicznej humizacji obu zbiorników (Banaś, Nowiński2008). W jeziorze Wygoda wszystkie gatunki wskaźnikowe występują bardzo licznie. W jeziorze Pałsznik liczny jest poryblin jeziorny, lobelia jeziorna i poryblin kolczasty występują bardzo nielicznie. Największym walorem jezior lobeliowych obszaru jest występowanie w nich poryblina kolczastego. Stan zachowania siedliska jest dobry.

7110 ***Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą***

Fitocenozy wysoko-torfowiskowe występują w ostoi w centralnych częściach przyjeziornych torfowisk: przy północnym brzegu jeziora Krypko, północnym oraz południowym brzegu jeziora Pałsznik, północnym oraz południowym brzegu jeziora Wygoda. Ponadto torfowisko wysokie (prawdopodobnie w przeszłości eksploatowane) występuje w pierwotnie bezodpływowym, a obecnie odwadniamy do jeziora Pałsznik zagłębieniu terenu w północno-wschodniej części obszaru. Na torfowiskach tych dominuje zbiorowisko wełnianki pochwowatej i torfowca kończystego Eriophorum vaginatum - Sphagnum fallax. W warstwie mszystej płatów niemal wyłącznym gatunkiem mchu jest torfowiec kończysty. Stałym elementem tych fitocenoz jest luźny podrost drzew - brzozy omszonej i sosny, miejscami tez występują skupienia bagna zwyczajnego. Typowy mszar wysoko-torfowiskowy Sphagnetum magellanici zajmuje znacznie mniejszą powierzchnię i występuje jedynie na torfowiskach przy północnym oraz południowym brzegu jeziora Wygoda. Torfowiska przyjeziorne znajdują się w bezpośrednim kontakcie z wodami jezior, co znajduje wyraz w obfitym występowaniu gatunków wymagających silnego uwodnienia, zwłaszcza turzyc i wełnianki wąskolistnej. Mikrorelief kępowo-dolinkowy jest słabo wykształcony, kępy mają zwykle inicjalny charakter. Reprezentatywność siedliska w obszarze jest dobra

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej

Obszar chronionego krajobrazu został powołany Rozporządzenie nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń, przy czym obecnie obowiązujące zakazy i działania zawarte są w Uchwale nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Obszar ten położony jest na morenowym terenie Kępy Puckiej i na Sandrze Piaśnickim. Głównym walorem tego obszaru jest występowanie zwartego kompleksu leśnego o dużej zgodności drzewostanów z siedliskiem. W skład drzewostanu wchodzą przede wszystkim: buk, sosna, świerk, dąb i olsza. Teren moreny dennej porośnięty jest żyzną i kwaśną buczyna niżową oraz grądami.

Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby

Obszar chronionego krajobrazu został powołany Rozporządzenie nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń, przy czym obecnie obowiązujące zakazy i działania zawarte są w Uchwale nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Obszar ten obejmuje dno pradoliny rzecznej, stanowiące największą tego typu jednostkę w województwie, oraz zbocza krawędzi Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego. Charakteryzuje go bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność dużych i stosunkowo dobrze zachowanych kompleksów leśnych i bardzo cennych geobotanicznie zbiorowisk łąkowych oraz szuwarowych w rejonie jeziora Orle.

Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną

Trójmiejski Park Krajobrazowy został powołany Uchwałą Nr XVI/89/79 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 03.05.1979 r. Natomiast cele ochrony Parku oraz zakazy zawarto w Uchwale Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 w sprawie Trójmiejskiego Parku

Krajobrazowego, zmienione Uchwałą nr 263/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. Park ten obejmuje tereny leśne ze śródleśnymi enklawami rolniczymi wsi Gniewowo, Zbychowo, Nowy Dwór Wejherowski, Reszki i Bieszkowice. Do najcenniejszych walorów przyrodniczych parku należy unikatowa polodowcowa rzeźba terenu, uformowana przez procesy związane ze zlodowaceniem północnopolskim, a zwłaszcza z jego ostatnią fazą, pomorską - od 15 do 13 tysięcy lat temu, od której zaczęło się ostateczne wycofywanie lądolodu z naszych ziem. Z drzew rodzimych największe znaczenie w lasach parku mają: buk pospolity, dąb bezszypułkowy i szypułkowy, sosna zwyczajna, brzoza brodawkowata i omszona, olcha czarna, topola osika, wierzba iwa, jarzębina, grab zwyczajny i jesion wyniosły. Do mniej licznych drzew rodzimych należą m.in. lipa drobnolistna, klon zwyczajny i wiąz górski. Najbardziej rozpowszechnionym drzewem w parku jest sosna zwyczajna. Pod względem botanicznej klasyfikacji największy udział powierzchniowy w parku mają zbiorowiska kwaśnej buczyny niżowej. Mniejszy udział mają żyzna buczyna niżowa i lasy bukowo-dębowe. Niewielkie z reguły i rozproszone fragmenty terenu zajmują grądy, łęgi, bory bagienne i brzeziny bagienne. Szczególnie cennymi elementami środowiska w TPK są skąpożywne jeziora z florą lobeliową, torfowiska wysokie, wilgotne łąki, wysięki z roślinnością młak, ziołorośli i źródlisk, np. z rzadkim na niżu szuwarem manny gajowej o charakterze podgórskim, zaś ze zbiorowisk leśnych - podgórski łęg jesionowy. Do wartościowych obiektów należą też półnaturalne łąki kośne w dolinach, przyczyniające się do wzbogacenia krajobrazu i flory parku. W szacowanej na około 850 gatunków florze naczyniowej parku stwierdzono ponad 40 gatunków podlegających ochronie gatunkowej, a także szereg innych godnych uwagi - rzadkich, reliktowych, górskich. W granicach Parku stwierdzono 150 gatunków ptaków, z tego 122 to gatunki lęgowe. Spośród tych ostatnich warto wspomnieć o rzadszych gatunkach ptaków drapieżnych: w parku gniazduje, między innymi, bielik oraz kania ruda. Słabo jeszcze poznana fauna ssaków prawdopodobnie nie odbiega specjalnie od typowej dla Niżu Polskiego. Z dużych ssaków żyją w parku m.in. dzik, sarna, jeleń szlachetny oraz sporadycznie łoś (pojawiające się osobniki wędrujące). Ponad to: zając szarak, królik dziki, wiewiórka, lis, borsuk, wydra, kuny: domowa i leśna, tchórz, łasica, jeż wschodni. Z małych ssaków zasługują na wymienienie rzęsorek rzeczek oraz nietoperze borowiec wielki i nocek duży.

Rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”

Aktualnie w granicach rezerwatu przyrody obowiązuje Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie rezerwatu „Gałęźna Góra”. Celem ochrony jest zachowanie ekosystemów leśnych, w szczególności kwaśnej buczyny niżowej, żyznej buczyny niżowej, a także podgórskiego łęgu jesionowego oraz pozostałości wczesnośredniowiecznego grodziska i cmentarzyska kurhanowego. Dla rezerwatu ustanowiono plan ochrony Zarządzeniem Nr 19/2012 RDOŚ W Gdańsku z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra” zmienione Zarządzeniem RDOŚ z dnia 1 czerwca 2014 r. Spośród występujących tu 250 gatunków roślin naczyniowych, 9 podlega ochronie częściowej: centuria pospolita, gnieźnik leśny, listera jajowata, podkolan zielonawy, podrzeń żebrowiec, storczyk plamisty, wawrzynek wilczełyko, widłak jałowcowaty i wroniec widlasty. Występuje tu także m.in. jaskier kaszubski, który znajduje się na liście zagrożonych gatunków Pomorza Zachodniego i Wielkopolski.

Rezerwat przyrody „Pełcznica”

Rezerwat „Pełcznica” objęty jest Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Pełcznica”. Celem ochrony jest zachowanie ekosystemów śródleśnych jezior lobeliowych, torfowiskowych i otaczających je acydofilnych lasów liściastych oraz populacji zagrożonych wyginięciem i chronionych gatunków roślin i zwierząt, w szczególności poryblina kolczastego. Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 26 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pełcznica” określono działania ochronne na rzecz rezerwatu. Rezerwat ten obejmuje jeziora Pałsznik, Wygoda i Krypko oraz przylegające szuwary, torfowiska i zbiorowiska leśne. Dwa pierwsze to tzw. jeziora lobeliowe, zaś najmniejsze jezioro Krypko jest przykładem jeziora dystroficznego.

Rezerwat przyrody „Cisowa”

Rezerwat został powołany w 1983 r., natomiast obecnie obowiązującym jest Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Cisowa”. Celem ochrony w rezerwacie jest zachowanie w dobrym stanie ekosystemów leśnych: kwaśnej buczyny niżowej, żyznej buczyny pomorskiej,

łęgu jesionowo-olszowego, a także obszarów źródliskowych. Dla tego terenu wyznaczono zadania ochronne Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Cisowa". Na ogólną liczbę 217 gatunków roślin naczyniowych występujących w rezerwacie 3 podlegają ochronie częściowej: gnieźnik leśny, wawrzynek wilczełyko i wroniec widlasty

Rezerwat przyrody „Lewice"

Rezerwat przyrody Lewice został powołany Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 18 stycznia 1988 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody. Zarządzeniem Nr 26/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. ustanowiono plan ochrony dla rezerwatu (zmienione Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 1 czerwca 2016 r.). Rezerwat został utworzony w celu ochrony dobrze zachowanych torfowisk wysokich i przejściowych z roślinnością mszarną. Najcenniejszym elementem, założonego w 1988 roku na powierzchni 22,90 ha, rezerwatu są trzy zespoły roślinne na niezadrzewionej części torfowiska: mszar dolinkowy (*Caricetum limosae*), mszar przygiełkowy (*Rhynchosporetum albae*), wysokotorfowiskowy mszar kępowy (*Sphagnetum magellanici)*.

Użytek ekologiczny „Łąka nad Zagórską Strugą"

Użytek powołany Uchwałą nr XVI/191/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1285 z 04.04.2012 r.) o powierzchni 0,75 ha. Celem ochrony jest utrzymanie różnorodności gatunkowej flory i fauny, z zwłaszcza stanowisk ściśle chronionego stoplamka (kukułki) szerokolistnego (Dactylorhiza majalis).

Użytek ekologiczny „Migowe Wzgórza"

Użytek powołany Uchwałą nr XVI/190/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1284 z 04.04.2012 r.) o powierzchni 1,0ha. Celem ochrony jest zachowanie stanowiska rzadkich, kalcyfilnych gatunków roślin, które znalazły na omawianym terenie szczególnie sprzyjające warunki siedliskowe.

Użytek ekologiczny „Kępiński Moczar"

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 2,16 ha. Przedmiotem ochrony jest torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Pryśniewska Łąka"

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 3,64 ha. Przedmiotem ochrony jest torfowisko przejściowe i łąki nawapienne.

Użytek ekologiczny „Migowa Łąka"

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 7,06 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśna łąka.

Użytek ekologiczny „Nowiński Moczar"

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 46/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,3 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśne torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Szuwary Jeziora Wyspowskiego"

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,53 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśne torfowisko niskie z bogatą roślinnością łąk i szuwarów. Siedliska łąkowe na obszarze użytku ulegają szybkiej sukcesji zarastając roślinnością wysoką. Dodatkowym zagrożeniem dla flory użytku jest obecność licznej populacji niecierpka gruczołowatego – inwazyjnego gatunku obcego pochodzenia.

Użytek ekologiczny „Wyspowska łąka"
Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,33 ha. Przedmiotem ochrony jest śródpolne torfowisko niskie. W wyniku naturalnej sukcesji ulega on zarastaniu przez szuwar trzcinowy, krzewi i roślinność ruderalną.

Użytek ekologiczny „Miętowe bagienko"
Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,28 ha. Przedmiotem ochrony jest śródpolne torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Żabno"
Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 2,32 ha. Celem ochrony jest zachowanie dystroficznego jeziora z otaczającym je torfowiskiem, stanowiska cennych gatunków roślin; miejsca odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych i miejsca rozrodu płazów.

Użytek ekologiczny „Sopieszyńska Młaka"
Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 2,55 ha. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska niskiego z charakterystyczną roślinnością, miejsca odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych i miejsca rozrodu płazów.

Użytek ekologiczny „Borowe Oczko"
Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 6,6 ha. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska przejściowego, stanowiska cennych gatunków roślin, lęgowisk oraz miejsc odpoczynku i żerowania rzadkich i chronionych gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsc rozrodu płazów.

Pomniki przyrody
W granicach gminy występują 164 pomniki przyrody. Wśród nich znajdują się drzewa tworzące aleje pomnikową (Gościcino), pojedyncze drzewa (dominujące gatunki: dąb szypułkowy, lipa drobnolistna, buk zwyczajny) oraz głazy narzutowe.

Na terenie gminy Wejherowo planowane jest także utworzenie czterech nowych rezerwatów przyrody: „Dolina Pieleszewska", „Doliny Zagórskiej Strugi", „Nadrzeczne" i „Orle".

6.12. Dziedzictwo kulturowe

Zestawienie wszystkich obiektów, które zostały objęte ochroną konserwatorską na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 282) przedstawia poniższa tabela.

Wykaz zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków - stan na grudzień 2020 r.

Lp.	Lokalizacja	Obiekt	Nr w rejestrze
1.	Gościcino, ul. Drzewiarza 23/45; 30-48	zespół domów robotniczych (11 obiektów)	1046 z dnia 28.12.1983 r.
2.	Góra	układ ruralistyczny wsi Góra Pomorska	1091 z dnia 10.06.1985 r.
3.	Góra	kościół parafialny p.w. Św. Mateusza Apostoła wraz z terenem działki	1757 z dnia 09.05.2005 r.

Źródło: Rejestr zabytków nieruchomych, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Gdańsku

Na terenie gminy Wejherowo przedmiotem ochrony konserwatorskiej są:

- zespół domów robotniczych, układ ruralistyczny wsi Góra oraz kościół parafialny wraz z terenem działki w Górze, wpisane indywidualnie do rejestru zabytków,
- obiekty ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków,
  zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

W gminie Wejherowo znajdują się obiekty zabytkowe wpisane do gminnej ewidencji zabytków. Są to zabytki architektury i budownictwa, w tym zespoły i obiekty o lokalnych walorach historycznych. Są to przede wszystkim domy mieszkalne i budynki gospodarcze. Liczba obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków wynosi 154 obiekty.
W granicach gminy Wejherowo zewidencjonowano następujące cmentarze:

- Biała – dz. nr 284, po lewej stronie drogi Sopieszyno-Wejherowo, cmentarz wojenny – mogiła „Biała”;
- Bolszewo, ul. Szkolna, cmentarz ewangelicki,
- Góra, ul. Słowiańska/Szkolna, cmentarz przydworski, ob. teren pocmentarny,
- Góra, ul. Wiejska, cmentarz,
- Kniewo, ul. Leśna, cmentarz poewangelicki,
- Łężyce, cmentarz wojskowy,Piaśnica Wielka, cmentarz pomordowanych mieszkańców pomorza,
- Zamostne, ul. Wejherowska, cmentarz ewangelicki.

W załączniku A do Studium… został zamieszczony pełny wykaz obiektów zabytkowych nieruchomych, ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Zgodnie z art. 3 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 283, ze zm.) zabytek archeologiczny, to zabytek nieruchomy, będący powierzchniową, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów lub zabytek ruchomy, będący tym wytworem.

W gminie Wejherowo występują stanowiska archeologiczne objęte wpisem do gminnej ewidencji zabytków. Stanowisk archeologicznych jest 144. Jak dotąd 4 stanowiska o własnej formie terenowej wpisano do rejestru zabytków:

- grodzisko wczesnośredniowieczne w obrębie Gowino - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-52 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 04.12.1968 r. (dawny nr rej. zab. 30/A);
- cmentarzysko kurhanowe w obrębie Gowino - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-72 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.05.1969 r. (dawny nr rej. zab. 49/A);
- grodzisko wczesnośredniowieczne w obrębie Gniewowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-162 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 23.12.1970 r. (dawny nr rej. zab. 124/A);

- grodzisko średniowieczne w obrębie Warszkowo (znane też pod nazwą Orle) - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-308 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 08.12.1972 r. (dawny nr rej. zab.250/A).

Ponadto, na obszarze gminy Wejherowo znajduje się osiem stanowisk płaskich (bez własnej formy terenowej) wpisanych do rejestru zabytków:

- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Zbychowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-230 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 22.11.1971 r. (dawny nr rej. zab. 175/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Sopieszyno - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-231 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 15.12.1971 r. (dawny nr rej. zab. 176/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Kąpino – wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-243 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 17.12.1971 r. (dawny nr rej. zab. 199/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Łężyce - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-283 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 05.12.1972 r. (dawny nr rej. zab. 225/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Ustarbowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-439 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 14.12.1978 r. (dawny nr rej. zab. 361/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Gościcino – wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-472 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 388/A);
- osada wielokulturowa w obrębie Orle - wpisana do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-473 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 389/A);
- osada wielokulturowa w obrębie Orle - wpisana do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-474 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 390/A.

Pod pojęciem dobra kultury współczesnej należy rozumieć niebędące zabytkami dobra kultury, takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia urbanistyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna. Wśród dóbr kultury współczesnej obszaru gminy Wejherowo, wyróżnić można m.in.:

- Pomnik Ofiar Piaśnicy,
- Cmentarz – Miejsce Pamięci w Piaśnicy.

OCENA **ODDZIAŁYWANIA PROJEK**TU STUDIUM

7. **Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń projektu Studium**

7.1. Cel opracowania projektu Studium

Jednym z celów sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo jest stworzenie podstawy do opracowywania nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które pozwolą na określenie rozwiązań funkcjonalno-

przestrzennych oraz zasad zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem walorów krajobrazowych, wymogów ładu przestrzennego i ochrony środowiska oraz obecnych potrzeb gminy. Pozwoli również na sformułowanie w mpzp docelowych układów powiązań komunikacyjnych oraz uzbrojenia terenów w elementy infrastruktury technicznej, a także na określone granic ewentualnych terenów publicznych i szczegółowych zasad ich ochrony.

Potrzeba opracowania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wynika z konieczności jego aktualizacji i wprowadzenia spójności jego ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w szczególności w zakresie zadań wynikających m.in. z:

- Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030, 2016,
- Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Gminy Wejherowo na lata 2014-2021,
- Planu gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego na lata 2022.

Ponadto dokument ten należy dostosować do zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej, procesów demograficznych oraz zamierzeń inwestycyjnych. Jednocześnie ustalenia Studium wymagają aktualizacji wynikających ze zmian w obowiązujących przepisach prawa, m.in. w:

- ustawie z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 293 ze zm.),
- ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 ze zm.),
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 1219 ze zm.),
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 310 ze zm.),
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.),
- ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.),
- ustawie z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1064 ze zm.).

Zmiany te dotyczą przede wszystkim uwzględnienia obszarów specjalnej ochrony, problematyki odnawialnych źródeł energii, czy ochrony przeciwpowodziowej.

7.2. Ustalenia projektu Studium

W ww. projekcie Studium ustalono następujące przeznaczenie terenu:

1) Tereny przeznaczone pod zabudowę

Tereny przeznaczone pod zabudowę to tereny inwestycyjne gminy Wejherowo w dużej mierze już zainwestowane (w tym tereny, dla których przewiduje się przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne) oraz potencjalne rezerwy terenów budowlanych.

Do terenów przeznaczonych pod zabudowę zakwalifikowano tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

MN1 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - intensywnej,
MN2 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - ekstensywnej,
MN3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy letniskowej,
MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
U – tereny zabudowy usługowej,
UC – teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2
U/P – tereny zabudowy usługowej lub produkcyjno – magazynowej,
P/IT – tereny zabudowy produkcyjno – magazynowej lub infrastruktury technicznej,
RM – tereny zabudowy zagrodowej,
RU – tereny obsługi produkcji gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich.

2) Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania

Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania to tereny, na których dopuszczona jest zabudowa, ale o ograniczonej intensywności oraz adekwatnym do szczególnej specyfiki terenu charakterze czy funkcji.
Do terenów o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

US – tereny usług sportu i rekreacji oraz turystyki i wypoczynku, placów gier i zabaw,
ZP – tereny zieleni urządzonej – parki,
ZP/U – tereny zieleni urządzonej z usługami,
ZC – tereny cmentarzy,
ZD – tereny ogrodów działkowych,
R – tereny rolnicze,
KDP - tereny infrastruktury komunikacyjnej, w tym parkingi publiczne,
KK - tereny komunikacji kolejowej.

Tereny infrastruktury technicznej tj.:
W – urządzeń wodociągowych,
K – urządzeń kanalizacji sanitarnej,
E – urządzeń elektroenergetycznych,
G – urządzeń gazowniczych.

3) Tereny wyłączone z zabudowy
Do terenów wyłączonych z zabudowy zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:
Z – tereny zieleni,
ZL – tereny lasów i dolesień,
WS – tereny wód powierzchniowych, zbiorników wodnych.

Celem wskazania terenów wyłączonych z zabudowy jest ochrona przed zabudową przede wszystkim istniejącego potencjału przyrodniczego oraz powstrzymanie urbanizacji na terenach zieleni.

Wskaźniki zagospodarowania terenów wyłączonych zabudowy należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego dla tych terenów i dostosować je do uwarunkowań terenowych oraz specyfiki terenu. Należy wprowadzić zakaz lokalizowania jakiejkolwiek zabudowy, poza lokalizowaniem w uzasadnionych przypadkach obiektów infrastruktury technicznej lub innych obiektów związanych z funkcjonowaniem danego terenu np. na terenie ZL – obiektów służących prowadzeniu gospodarki leśnej.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze istniejące na przedmiotowym terenie, określone w rozdziale 5 i 6 niniejszej prognozy, do najważniejszych przesłanek projektu Studium należy stworzenie optymalnego rozwiązania funkcjonalno-przestrzennego.

W miejscowych planach należy określić dokładne parametry dotyczące powierzchni działek, powierzchni terenu biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, zasad podziału terenów na działki oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy, w tym wysokości budynków adekwatnie do istniejących warunków przestrzennych. Dopuszcza się określenie dla poszczególnych terenów innych wielkości działek i wskaźników urbanistycznych niż podane w Studium w zależności od lokalnych uwarunkowań i możliwości terenowych. Jednocześnie dla poszczególnych rodzajów terenów odniesiono się do kształtowania ładu przestrzennego.

W projekcie Studium znalazł się także szereg zapisów niezbędnych dla ochrony środowiska i jego zasobów. Przede wszystkim ustalono:

a) W zakresie zagospodarowania mas ziemnych warunki zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz należy dokładnie określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przy czym dopuszcza się zagospodarowanie mas ziemnych pochodzących z wykopów o dopuszczalnej zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub w ziemi na działce inwestorskiej, poprzez

wykorzystanie ich do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom, z możliwością usuwania ich także poza obszar inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi.

b) W zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić obszar o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie piętra czwartorzędowego. Należy dążyć do ochrony jakości wód podziemnych i powierzchniowych poprzez zmniejszenie obciążeń i wyeliminowanie zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Ustala się obowiązek minimalizacji oddziaływania na środowisko poprzez rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej m.in. poprzez stosowanie oczyszczalni przydomowych i szczelnych zbiorników bezodpływowych, jako rozwiązań tymczasowych w szczególnie uzasadnionych przypadkach. W przypadku, jeśli występują odpowiednie warunki techniczne należy podłączać obiekty do zbiorczej kanalizacji.

c) W celu ochrony jakości wód należy stosować strefy buforowe (pasy zieleni i zadrzewienia) wzdłuż cieków i brzegów zbiorników wodnych, w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych na terenach do nich przylegających.

Konieczne jest uwzględnienie w przygotowywanych rozwiązaniach zagospodarowania przestrzennego ogólnych zaleceń, wynikających z wymagań określonych nadrzędnymi przepisami, jak również dotychczas wykonanych dla tego regionu opracowań. Do takich opracowań zaliczyć można między innymi Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967).

Ze względu na potrzebę nieograniczania infiltracji wód opadowych, powinno się przeznaczać na cele budowlane wyłącznie niezbędne fragmenty zagospodarowywanych obszarów oraz stosować w miarę możliwości materiały pozwalające na infiltrację wód opadowych. Należy dążyć do kompleksowego rozwiązania odprowadzania wód opadowych z placów parkingów oraz oczyszczanie ich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Powinno się w miarę możliwości stosować rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększenie małej retencji wodnej na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przewidzianych w programach działań wynikających z planów gospodarowania wodami oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody. Wskazana jest dalsza dbałość o wszelkie formy naturalnej retencji wodnej, tj. torfowiska, obszary bagienne, niewielka retencja leśna, retencja glebowo – gruntowa, retencja dolin rzecznych, retencja niewielkich akwenów (stawy, oczka wodne).

d) W zakresie ochrony powietrza, do zadań gminy należy zapewnienie dbałości o utrzymanie dobrej jakości powietrza atmosferycznego. Dlatego też należy dążyć do utrzymania wysokiej jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń np. poprzez stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Jednocześnie wskazane jest podjęcie działań proekologicznych z zakresu polityki transportowej np. organizacja płynnego ruchu samochodowego, popularyzacja ruchu rowerowego.

Ponadto oddziaływanie na środowisko, związane z funkcją terenu nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emisji gazów i pyłów, hałasu oraz pól elektromagnetycznych, określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

e) W zakresie ochrony krajobrazu: ochrona krajobrazu polega na świadomym kształtowaniu przestrzeni poprzez podkreślanie miejsc atrakcyjnych, takich jak: panoramy, punkty widokowe i dominanty krajobrazowe oraz włączanie ich w system rekreacyjno - przyrodniczy miasta, poprzez wprowadzanie elementów antropogenicznych w sposób harmonizujący ze środowiskiem naturalnym.

Kształtowanie krajobrazu przyrodniczego terenów gminy Wejherowo prowadzone będzie poprzez:

- objęcie ochroną miejsc i terenów eksponowanych, panoram i punktów widokowych przed dominacją elementów obcych, w szczególności sieci infrastruktury technicznej, tablic reklamowych, zabudowy substandardowej;
- tereny eksponowane, punkty widokowe i panoramy należy podkreślać poprzez ich włączanie w system połączeń pieszych i rowerowych;

- ograniczenie lokalizacji na całym obszarze miasta obiektów wymagających makroniwelacji i znacznych przekształceń topografii terenu;
- obiektom kubaturowym oraz naziemnym urządzeniom infrastruktury technicznej należy nadawać formy architektoniczne, które będą harmonizować z otoczeniem;
- nowe uzbrojenie oraz ciągi komunikacyjne należy prowadzić z uwzględnieniem lokalizacji obszarów chronionych, mieszkaniowych i wypoczynkowych, na których znajdują się obiekty przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz wymogów ochrony przyrody;
- tereny zieleni należy łączyć spójnym systemem zieleni urządzonej i krajobrazowej, celem poprawy wizerunku gminy i walorów krajobrazowych terenów zurbanizowanych.

Dodatkowo ustalono zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni:

- tworzenie i utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów zurbanizowanych w formie korytarzy zieleni;
- zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych;
- zachowanie odległości zabudowy od akwenów wodnych oraz brzegów rzek, pozwalającej utrzymać równowagę ekologiczną oraz zapewnienie przynajmniej częściowej dostępności brzegów największych jezior dla korzystających z rekreacji, a także brzegów rzek na miejsca przystani kajakowych,
- zachowanie i ochrona korytarzy ekologicznych rangi subregionalnej i lokalnej oraz płatu ekologicznego poprzez m. in. zalesienia, zadrzewienia, zakrzewienia na terenach po eksploatacji złóż surowców, budowę przejść dla zwierząt w ciągach komunikacyjnych przecinających korytarze, budowę przepławek przy obiektach piętrzących wodę,
- utrzymanie istniejących fragmentów leśnych,
- zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, miedz, żywopłotów, pasm łąk, drobnych płatów roślinności bagiennej, niewielkich śródpolnych zbiorników wodnych i mokradeł stanowiących miejsca ostojowe dla zwierząt i roślin;
- w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji;
- bezwzględną ochronę drzewostanów parkowych, większych skupisk zieleni o charakterze parkowym;
- prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej, łąkowo – pastwiskowej;
- stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach objętych ochroną.

Ponadto ustalono przestrzeganie zasad ochrony obiektów i obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów szczególnych.

Obszary cenne przyrodniczo objęte formami ochrony przyrody (zgodnie z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody) to:

- Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”,
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżlubskiej,
- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,

- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórską Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska Łąka”, „Migowa Łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska Łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Na terenie gminy występują także korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej oraz płat ekologiczny Darżlubski o randze regionalnej wyznaczone w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim”.

Występowanie na obszarze gminy form ochrony przyrody, a w szczególności obszarów Natura 2000, określa możliwości inwestycyjne, ograniczając sposób zagospodarowania przestrzeni w obrębie ich granic. Ograniczenia te wynikają z przepisów odrębnych.
Na obszarach Natura 2000 (zgodnie z art. 33. ust. 1 ustawy o ochronie przyrody) zabrania się osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogarszać stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- wpływać negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogarszać integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami chronionymi.

Dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżlubska PLB220007 wyznaczono plan zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżlubska PLB220007, zmieniona Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 18 lutego 2016 r.
Plan zadań ochronnych wskazał zmiany do wyegzekwowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo, tj. uwzględnienie istnienia obszaru Natura 2000 oraz nielokowanie ferm norki amerykańskiej w granicach obszaru Natura 2000 oraz w strefie do 10 km od granicy obszar Natura w granicach opracowania studium. Studium nie przewiduje lokalizacji ferm norki amerykańskiej na terenie gminy Wejherowo.
Celem działań ochronnych na tym obszarze dla włochatki Aegolius funereus oraz muchołówki małej Ficedula parva jest utrzymanie gatunku i jego siedliska we właściwym stanie ochrony, mające odzwierciedlenie w utrzymaniu dotychczasowej liczebności na obszarze Natura 2000.

Dla obszaru Natura 2000 „Orle” PLH220019 ustanowiono plan zadań ochronnych Zarządzeniem nr 34/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Orle PLH220019 zmienione Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 4 lipca 2016 r.
Zagrożeniem dla siedliska 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk oraz dla lipiennika Loesela i haczykowca błyszczącego, będących przedmiotem ochrony jest:

- zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie - melioracje odwadniające - zaburzenie warunków wodnych,
- wyschnięcie - zmiana powierzchniowej warstwy torfowiska (mineralizacja wierzchniej warstwy torfu), prowadząca do przyspieszonego odpływu wód gruntowych oraz spadku poziomu wód gruntowych, podniesienia trofii siedliska i przesuszenia;
- zaniechanie/brak koszenia - brak ekstensywnego użytkowania;
- zmiana składu gatunkowego (sukcesja) - sukcesja w kierunku szuwarów trzcinowych i turzycowych oraz ekspansji drzew, krzewów i ziołorośli.

Dla siedliska 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk w zakresie działań obligatoryjnych wskazano zachowanie siedliska oraz ekstensywne użytkowanie kośne dla północnej, najlepiej wykształconej części torfowiska alkaicznego.

Teren ten przeznaczono pod lasy, tereny zieleni oraz rolnicze, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 „Orle".

Dla obszaru Natura 2000 „Pełcznica" ustalono plan zadań ochronnych Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pełcznica PLH220020.

W Zarządzeniu tym wskazano istniejące zagrożenia dla siedliska 3110 Jeziora lobeliowe (Wygoda i Pałsznik), do których zaliczono:

- odnawianie lasu po rębniach poprzez wprowadzanie gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, głównie iglastych, powodujących zakwaszający wpływ w zlewniach bezpośrednich obu jezior oraz w konsekwencji wydzielanie się posuszu świerkowego;
- nielegalne wędkowanie, związane z nim naruszanie struktury ichtiofauny oraz wydeptywanie obrzeży;
- sporty i różne formy czynnego wypoczynku, uprawiane w plenerze;
- wydeptywanie, nadmierne użytkowanie jezior, wykorzystywanych do rekreacji (nad Jeziorem Wygoda funkcjonują dwie niewielkie dzikie plaże oraz miejsce na torfowisku przy jego południowym brzegu dogodne do wykonywania skoków do wody; nad Jeziorem Pałsznik znajduje się jedna dzika plaża – w miejscach tych wydeptywana jest roślinność, zarówno lądowa, jak i wodna);
- inne spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych - dopływ wód bogatych w substancje humusowe do jezior i przylegających do nich torfowisk, rowami melioracyjnymi z odwadnianych śródleśnych torfowisk oraz borów i lasów bagiennych.

Dla siedliska 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe) jako istniejące zagrożenie wskazano spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych - do torfowiska przy południowym brzegu jeziora Pałsznik dochodzi rów melioracyjny odwadniający bór bagienny w oddz. 198 g 2) ; torfowisko w oddz. 159 m jest odwadniane rowem do Jeziora Pałsznik.

Natomiast dla siedliska 91110 Kwaśne buczyny istniejącymi zagrożeniami są:

- wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie powyżej 10% udziału;
- ujednolicanie struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanu;
- niszczenie zrywką drewna znacznych powierzchni runa leśnego;
- usuwanie martwych i zamierających drzew.

Istniejącymi zagrożeniami dla siedliska 91D0 Bory bagienne i lasy jest:

- odwadnianie z powodu rowów melioracyjnych odwadniających płaty. Dotyczy płatów oddz. 198 g, 213 j, 160 a, brzeziny bagiennej w oddz. 160 g;
- elementy gospodarki leśnej niedostosowane do wymogów ochrony siedliska - gospodarka bez uwzględnienia potrzeb siedliska, ujednolicanie struktury drzewostanu, usuwanie starych i zamierających drzew, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie. Dotyczy płatu w oddz. 214 h;
- konserwacja i rozbudowa sieci melioracyjnej.

Do działań ochronnych dla siedliska 3110 Jeziora lobeliowe, 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion wskazano m. in. ograniczenie penetracji siedliska poprzez: wyznaczenie i oznaczenie dróg udostępnionych do ruchu pieszego i rowerowego, ustawienie tablic informacyjno – edukacyjnych, ustawienie drewnianych przegród (tzw. pachołków), uniemożliwiających dojazd nad jeziora Pałsznik i Wygoda; opcjonalnie możliwe wykorzystanie do tego celu np. pozostałości rębnych, dostosowanie gospodarki przestrzennej w

zlewni do wymogów ochrony siedliska, poprzez utrzymanie obecnego przeznaczenia i intensywności zagospodarowania istniejących zabudowań.
Ze względu na przeznaczenie w Studium terenów Natura 2000 „Pełcznica" pod tereny lasów, wód powierzchniowych, zieleni oraz rolniczych nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmioty ochrony tego obszaru.

Dla obszaru Natura 2000 „Biała" PLH220016 wyznaczono plan zadań ochronnych Zarządzeniem nr 27/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 zmienione Zarządzeniem nr 3/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 r.
Dla siedliska 3160-1 Naturalne dystroficzne zbiorniki wodne wskazano, że istniejącym zagrożeniem jest wędkarstwo (niszczenie strefy brzegowej i zmiana trofii zbiornika), dla siedliska 7140-1 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska na niżu - gospodarka leśna (cięcia rębne w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska, w pasie 50 m. Dla siedliska 9110-1 Kwaśna buczyna niżowa do istniejących zagrożeń zalicza się:

- gospodarka leśna (gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów, czasowy ubytek powierzchni starodrzewi),
- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury,
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9130-1 Żyzna buczyna niżowa zagrożeniem jest:

- gospodarka leśna (gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych; jednolity, uproszczony gospodarczy typ drzewostanu, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów, niszczenie gatunków chronionych poprzez prace poza szlakami zrywkowymi, czasowy ubytek powierzchni starodrzewi),
- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury;
- inwazja gatunku obcego (obecność i potencjalne rozprzestrzenianie się niecierpka drobnokwiatowego prowadzące do zubożenia walorów szaty roślinnej i obniżenia wartości parametru „inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie", wpływającego na ocenę stanu siedliska);
- pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż ścieżek);
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9160-1 Grąd subatlantycki do zagrożeń zalicza się:

- gospodarka leśna (wprowadzanie buka przy próbach eliminacji graba; gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych; jednolity, uproszczony gospodarczy typ drzewostanu; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu; prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów);
- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury;
- inwazja gatunku (obecność i potencjalne rozprzestrzenianie się niecierpka drobnokwiatowego, prowadzące do zubożenia walorów szaty roślinnej i obniżenia wartości wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie", wpływającego na ocenę stanu siedliska);
- pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż ścieżek);
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9190-1 Acydofilny pomorski las brzozowo-dębowy do zagrożeń należy gospodarka leśna (sztuczne odnowienia sosną; gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych, jednolity, uproszczony, gospodarczy typ drzewostanu; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów) oraz usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury.
Dla siedliska 91D0-1 Brzezina bagienna zagrożeniem jest gospodarka leśna (zaburzenia hydrologiczne i troficzne spowodowane pracami leśnymi, potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska, przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury; drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg.
Dla siedliska 91D0-2 Bór sosnowy bagienny wśród zagrożeń wskazano: gospodarkę leśną (cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne, potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia) oraz usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury.
Dla siedliska 91D0-3 Łęg olszowo-jesionowy do zagrożeń zaliczono: gospodarkę leśną (cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanów bezpośrednio przyległych; potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury; pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż dróg); drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).
Dla siedliska 91E0-5 Podgórski łęg jesionowy do zagrożeń należy: gospodarka leśna (wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie; potencjalne cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne; użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury; pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż dróg); drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg.
Dla gatunku Bezlist okrywkowy zagrożeniem jest usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury i ograniczenia potencjalnych siedlisk (miejsc zasiedlenia).
W Zarządzeniu RDOŚ w Gdańsku wskazano także zmiany do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
W Studium przeznaczono teren obszaru Natura 2000 „Biała" pod lasy, wody powierzchniowe oraz tereny zieleni. Ponadto przez teren ten przebiega istniejąca droga wojewódzka nr 224 oraz droga gminna. Nie planuje się natomiast nowych połączeń komunikacyjnych na tym terenie, nie będzie więc występować fragmentaryzacja siedlisk. W związku z planowanym przeznaczeniem nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmioty ochrony tego obszaru

Dla obszaru Natura 2000 „Bezlist koło Gniewowa" PLH220102 nie wyznaczono dotychczas planu zadań ochronnych. Na całym jego terenie oraz w najbliższym sąsiedztwie przeznaczono tereny pod lasy, zgodnie z aktualnym użytkowaniem. Nie przewiduje się zatem negatywnego wpływu na przedmioty ochrony: siedliska 9110 Płaty kwaśnej buczyny i 9130 Żyznej buczyny niżowej oraz na gatunek bezlist okrywowy Buxbaumia virdis.

Na Obszarze Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby oraz Puszczy Darżlubskiej obowiązuje aktualnie Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Ustalono w niej następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów leśnych istotne z punktu widzenia Studium:

- utrzymanie spójności przestrzennej i trwałości ekosystemów leśnych poprzez ograniczanie ich fragmentacji, zwłaszcza wzdłuż korytarzy ekologicznych rangi ponadregionalnej i regionalnej oraz przeznaczania na cele nieleśne, oraz niedopuszczanie do przeeksploatowania ich zasobów;
- zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, wprowadzanie zalesień w szczególności na takich terenach, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe np. korytarze ekologiczne;
- pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- podejmowanie działań w celu ustabilizowania stosunków wodnych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, (tj. w borach i brzezinach bagiennych, olsach i łęgach) przez budowę obiektów małej retencji, zgodnie z programami małej retencji województwa pomorskiego;
- wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych winno odbywać się w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne (zintegrowane i komplementarne ze szlakami turystycznymi, o których mowa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego) oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

Wskazano także działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów lądowych. Z punktu widzenia Studium istotne jest szczególnie:

- wprowadzanie trwałej zabudowy biologicznej – zadarniania, zakrzewiania i zalesienia – na obszarach użytków rolnych narażonych na rozwój procesów denudacyjnych i erozyjnych oraz obszarach nieużytków i zagrożonych suszą;
- maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne;
- ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- eliminowanie nielegalnego eksploatowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- eksploatacja surowców mineralnych przede wszystkim na obszarach objętych obecnie wydobyciem, jeśli brak przeciwwskazań środowiskowych i podejmowanie wydobycia na nowych terenach tylko w sytuacjach gdzie przeciwwskazania środowiskowe nie przeważają opłacalności ekonomicznej, wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko;
- utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych, nieleśnych korytarzy ekologicznych.

W zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych wskazano m. in.:

- zachowanie i ochrona ekosystemów wód powierzchniowych (naturalnych i sztucznych, płynących i stojących, w tym starorzeczy) wraz z pasem roślinności okalającej;
- utrzymanie i odtwarzanie drożności biologicznej rzek jako elementów korytarzy ekologicznych poprzez zaniechanie budowy nowych piętrzeń dla celów energetycznych oraz poprzez budowę urządzeń umożliwiających wędrówkę organizmów wodnych w miejscach istniejących przegród;

- tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień oraz trwałych użytków zielonych, celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
- zwiększanie małej retencji wodnej w ramach programu małej retencji, przy czym zbiorniki takie winny równocześnie wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zaleca się odtwarzanie funkcji obszarów źródliskowych i innych siedlisk hydrogenicznych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- ochrona zlewni bezpośredniej jezior - w szczególności jezior lobeliowych – przed zainwestowaniem i użytkowaniem powodującym nasilenie procesów eutrofizacji.

W Uchwale tej ustalono także następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przy czym zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych, przy czym zakaz ten dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej) – przy czym zakazy te nie dotyczą:
    - obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii

zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;

- siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;
- wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani;
- istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Wyżej wymienione odstępstwa obowiązują, jeśli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.
Ponadto wyżej wymieniony zakaz nie dotyczy także: lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny) - z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.
Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby obejmuje zabudowę wsi Zamostne, Kniewo, Góra oraz Orle. Istniejące wody powierzchniowe obejmują na tym terenie jezioro Orle oraz rzekę Redę. Ze względu na fakt, że w miejscowości Orle istniejące zabudowania znajdują się w bliższej odległości niż 100 m od wód powierzchniowych, w Studium je usankcjonowano, a także uzupełniono zabudową wykazaną w obowiązujących planach miejscowych oraz w ramach zwartej zabudowy wsi.
Natomiast Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej obejmuje część wschodnią wsi Warszkowo oraz całe Kąpino. Jednak przeważającej mierze obszar ten obejmuje grunty leśne. W zakresie zachowania odległości 100 m od naturalnych zbiorników wodnych, jedynie w rejonie Warszkowa-Młyna odległość ta jest mniejsza niż 100 m i dotyczy rzeki Piaśnicy. Zabudowę Warszkowa-Młyna uzupełniono o tereny tworzące zwartą zabudowę wsi.

Na obszarze Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje Uchwała nr 143/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zmieniona Uchwałą nr 263/XXIV/16.
Na terenie Parku wprowadzono następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);

- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych, przy czym zakaz dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej. Zakaz ten nie dotyczy:
    - obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
    - istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
    - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód;
    - budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych służących celom parku krajobrazowego;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;

- organizowania rajdów motorowych i samochodowych, przy czym zakaz nie dotyczy dróg publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.);
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych, przy czym zakaz nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior lobeliowych (Jez. Pałsznik, Jez. Wygoda, Jez. Zawiat, Jez. Bieszkowickie – gmina Wejherowo) oraz prowadzenia prac badawczo-naukowych przez jednostki naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 z późn. zm.).

Na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego znajduje się zabudowa wsi Gniewowo, Nowy Dwór Wejherowski, Reszki, Zbychowo, Bieszkowice. W otulinie Parku znajdują się natomiast Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino, Pętkowice. Na terenach tych zaprojektowano nową zabudowę w odległości 100 m od zbiorników wodnych. Zabudowa została wyznaczona zgodnie z obowiązującymi planami miejscowymi oraz uzupełniona w strefach zwartej zabudowy wsi.

Na terenie rezerwatu „Cisowa" obowiązują zadania ochronne wskazane w Zarządzeniu RDOŚ w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2017 r. Obecnie istniejącym zagrożeniem na terenie rezerwatu jest antropopresja – penetracja terenu, w szczególności osób na motorach, poruszanie się poza szlakiem udostępnionym dla ruchu pieszego i rowerowego, w tym szukanie alternatywnych tras omijających odcinki udostępnionej drogi będącej w złym stanie technicznym, płoszenie zwierząt i niszczenie runa.
Jako działanie ochronne wskazano: odnowienie oznakowania granic rezerwatu zieloną farbą, oznakowanie farbą na drzewach szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego i rowerowego, wymiana nieaktualnych tablic urzędowych oraz montaż nowych tablic urzędowych na granicy rezerwatu. Przewiduje się także remont drogi leśnej. Teren rezerwatu pozostaje we własności Skarbu Państwa/Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa Gdańsk.
Teren rezerwatu „Cisowa" przeznaczono w Studium pod tereny lasów, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu na ten obszar.

Na terenie rezerwatu „Lewice" obowiązują zadania ochronne zawarte w Zarządzeniu Nr 26/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. zmienione Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 1 czerwca 2016 r. W Zarządzeniu ustalono, by nie lokalizować w strefie do 200 m od granic rezerwatu nowych liniowych elementów infrastruktury, z wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego o znaczeniu lokalnym, oraz innych przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH22001.

Wśród istniejących zagrożeń dla rezerwatu „Lewice" wskazano: zarastanie otwartych powierzchni torfowiska przez gatunki drzewiaste, planowane zmiany w sposobie użytkowania terenu na zachód od rezerwatu Lewice w zlewni bezpośredniej torfowiska prowadzące do zaburzenia warunków wodnych, wzrostu antropopresji, zmiany alimentacji, wzrostu eutrofizacji, obecność świerka, jako czynnika zniekształcającego fitocenozy i powodującego degradację siedliska, ruch turystyczny powodujący wydeptywanie roślinności oraz zaśmiecanie terenu rezerwatu, głównie wzdłuż istniejącej sieci dróg i ścieżek oraz wzdłuż zachodniego brzegu lasu. Do działań ochronnych zaliczono: stopniowe eliminowanie świerka z wszystkich warstw drzewostanów, remont i konserwacja infrastruktury turystycznej w tym drewnianej kładki prowadzącej na torfowisko w miarę aktualnych potrzeb oraz ograniczanie antropopresji (poprzez sprzątanie rezerwatu).

W związku z przeznaczeniem terenu rezerwatu „Lewice” pod tereny lasów, nie przewiduje się negatywnego wpływu na ten obszar.

Dla rezerwatu „Gałęźna Góra” ustanowiono plan ochrony Zarządzeniem Nr 19/2012 RDOŚ W Gdańsku z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra” zmienione Zarządzeniem RDOŚ z dnia 1 czerwca 2014 r. W zakresie wytycznych do Studium określonych w Zarządzeniu wskazano, by nie wprowadzać przeznaczenia terenu mogącego negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu „Gałęźna Góra” oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 na obszarze Doliny Cedronu stanowiącej obszar położony wzdłuż rzeki Cedron i ulicy Marynarki Wojennej w Wejherowie, ograniczony terenami leśnymi Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego oraz granicami zespołów: pałacowo-parkowo-ogrodowego Przebendowskich i Keyserlingków oraz założenia parkowo-krajobrazowego Kalwarii Wejherowskie oraz nie lokalizować w strefie do 500 m od granic rezerwatu przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000.
Do istniejących zagrożeń dla tego rezerwatu zaliczono: nadmierną i nieukierunkowaną penetrację rezerwatu przez pieszych oraz eksplorację przez pojazdy: wydeptywanie „dzikich” ścieżek, uszkodzenia ściółki i runa, nasilenie procesów erozyjnych zboczy i zmiana reżimu hydrologicznego, płoszenie zwierząt, zaśmiecanie, głównie w pobliżu wjazdu do rezerwatu z drogi nr 218 oraz wzdłuż istniejącej sieci ścieżek; dewastację obiektów archeologicznych przez odwiedzających rezerwat oraz rozwój roślinności drzewiastej oraz obecność świerka, gatunku obcego siedliskowo i geograficznie w fitocenozach buczyn, grądów i łęgów - zniekształcenie struktury fitocenoz i degradacja siedlisk.
Wśród działań ochronnych wskazano natomiast:

- ograniczenie i ukierunkowanie penetracji rezerwatu, przez np. oznakowanie udostępnionego szlaku pieszego, remont i konserwację infrastruktury turystycznej,
- zabezpieczenie zabytków archeologicznych przede dewastacją i negatywnym wpływem rozwoju roślinności drzewiastej, przez np. odgrodzenie udostępnionego szlaku pieszego od szczytu wzniesienia z cmentarzyskiem kurhanowym oraz od wejścia na teren grodziska wczesnośredniowiecznego za pomocą drewnianych barierek – łącznie około 90 m,
- stopniowe wyeliminowanie świerka tworzącego nieliczne grupy w podszycie, podroście i drzewostanie fitocenoz: kwaśnej buczyny niżowej Luzulo pilosae-Fagetum, żyznej buczyny niżowej Galio odorati – Fagetum, łęgu olszowego gwiazdnicowego Stellario nemoreum-Alnetum, grądu subatlantyckiego Stellario-Carpinetum. Przyśpieszenie pełnej naturalizacji ekosystemów.

Na terenie rezerwatu „Gałęźna Góra” oraz w odległości do 500 m od jego granic wprowadzono przeznaczenie terenów leśnych. Ze względu na planowane przeznaczenie nie przewiduje się negatywnego wpływu na teren rezerwatu.

Dla rezerwatu „Pełcznica” określono działania ochronne na rzecz rezerwatu Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 26 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pełcznica”. Określono w nim ustalenia do Studium, tj. w pasie co najmniej 300 m od granic rezerwatu zachować istniejące tereny leśne, wykluczyć rozbudowę i odbudowę istniejącej zabudowy nad jeziorem Wygoda oraz wprowadzanie nowej zabudowy i nowych liniowych elementów infrastruktury w odległości co najmniej 300 m od granic rezerwatu, nie lokalizować miejsc postojowych i parkingów w strefie 300 m od granicy rezerwatu oraz w zlewniach powierzchniowych jezior: Pałsznik, Wygoda i Krypko wykluczyć działania, które mogą wpłynąć negatywnie na ich bilans wodny lub pogorszyć jakość wód.
Do istniejących zagrożeń rezerwatu zaliczono: postępujący proces humizacji jezior lobeliowych na skutek dopływu do jezior wód bogatych w substancje humusowe z odwadnianych torfowisk i borów bagiennych;

negatywny, zakwaszający wpływ na wody jezior lobeliowych nasadzeń drzew szpilkowych zlokalizowanych w zlewni powierzchniowej jezior; zniekształcenie struktury gatunkowej fitocenoz leśnych na skutek obecności gatunków iglastych obcych geograficznie i siedliskowo; odwadnianie borów bagiennych; antropopresja: mechaniczne niszczenie roślinności i obrzeży jezior i litoralu oraz torfowisk na skutek rekreacyjnego użytkowania jezior (nielegalne plaże, miejsca wypoczynku, wędkowanie), płoszenie zwierząt, zaśmiecanie terenu oraz nielegalne składowanie odpadów.
Jako działanie ochronne wskazano: zahamowanie dopływu substancji humusowych z torfowisk do jezior; eliminację gatunków iglastych na korzyść gatunków liściastych z wtórnych drzewostanów szpilkowych na siedlisku kwaśnej buczyny; ograniczanie antropopresji; ocenę populacji najcenniejszych gatunków flory i fauny i ocenę właściwości fizyko-chemicznych wody jezior lobeliowych.
Na terenie rezerwatu wprowadzono następujące przeznaczenia: tereny lasów, tereny zieleni, tereny wód powierzchniowych (tereny wyłączone z zabudowy). W odległości 300m od rezerwatu zachowano istniejące tereny leśne. W związku z tym nie przewiduje się negatywnego wpływu na teren rezerwatu „Pełcznica".

Dla użytków ekologicznych znajdujących w granicy gminy ustalono zasady ochrony:
- Uchwałą nr XVI/191/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Łąka nad Zagórską Strugą",
- Uchwałą Nr XVI/190/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Migowe Wzgórza",
- Zarządzeniem Nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. sprawie uznania niektórych obszarów za użytki ekologiczne: „Kępiński Moczar", „Pryśniewska Łąka", „Migowa Łąka",
- Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia użytków ekologicznych: „Nowiński Moczar", „Szuwary Jeziora Wyspowskiego", „Wyspowska Łąka", „Miętowe Bagienko",
- Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia użytków ekologicznych: „Żabno", „Sopieszyńska Młaka", „Borowe Oczko".

W zakresie ochrony korytarzy ekologicznych w Studium nie wyznacza się w ich zasięgu funkcji oraz parametrów zabudowy mogących tworzyć bariery ekologiczne. Zabudowa ogranicza się do obszarów istniejących miejscowości, a szczegółowe zasady zagospodarowania w zasięgu korytarzy ekologicznych są zawarte w ramach ustaleń dla poszczególnych terenów w *pkt 2.2 Ustalenia funkcjonalno-przestrzenne dla poszczególnych terenów, w tym wyłączonych z zabudowy, oraz wskaźniki dotyczące użytkowania i zagospodarowania terenów.*

W stosunku do pomników przyrody obowiązują następujące zakazy:
- wycinania, niszczenia, uszkadzania lub przekształcania obiektu,
- zrywania pączków kwiatów, owoców, liści,
- uszkadzania i zanieczyszczania gleby,
- zanieczyszczania, zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- wzniecania ognia w pobliżu drzewa,
- umieszczania tablic i innych znaków, z wyjątkiem przewidzianych ustawą o ochronie przyrody,
- dokonywania zmian stosunków wodnych.

Na terenie gminy Wejherowo planowane jest także utworzenie czterech nowych rezerwatów przyrody: „Dolina Pieleszewska", „Doliny Zagórskiej Strugi", „Nadrzeczne" i „Orle".

Ponadto zgodnie z Katalogiem wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Wejherowo wskazano w działaniach i przedsięwzięciach polityki przestrzennej służących realizacji kierunku zachowania i odtwarzania zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności ustalenie, według którego należy uwzględniać w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym obszary cenne przyrodniczo, dotychczas nieobjęte ochroną prawną, w postaci ochrony indywidualnej, z zagwarantowaniem zachowania ich dotychczasowego użytkowania i ich trwałości. Na terenie gminy Wejherowo zweryfikowano 22 takie obszary, dla których zaproponowano, by stanowiły przyszłe użytki ekologiczne. Są to: Jezioro lobeliowe Zawiad z torfowiskiem, Dolina koło Reszek, Torfowisko w Reszkach, Oczko wodne i łąka w oddz. 148 t, r, Łąka i wąwóz nad Jez. Wyspowo, Brzezina bagienna, Łąka i podmokły las w oddz. 115c leśnictwa Wyspowo, Dolina Zagórskiej Strugi, Łąka w Dolinie Zagórskiej Strugi, Jezioro Rąbówka, Bielawa koło Zelewa, Torfowisko koło Jeziora Borowo, Torfowisko w leśnictwie Wyspowo, Nadrzeczne, Dolina rzeki Cedron, Torfowisko i oczko wodne w leśnictwie Kamień, Torfowiska koło Bieszkowic, Dolina Pieleszewska, Źródliska nad Gościciną, Lęgowisko koło Ustarbowa, Pińskie. Ich lokalizację przedstawia plansza Kierunków.

Ograniczenia w zagospodarowaniu i zainwestowaniu wynikają z przepisów odrębnych.

W zapisach Studium uwzględnia się również kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W zakresie obsługi komunikacją samochodową ustalono, m.in. że:

1) W celu usprawnienia komunikacji na terenie gminy Wejherowo i zapewnienia dogodnych połączeń z gminami sąsiednimi, istniejący układ podstawowy gminy planuje się zoptymalizować, m.in. poprzez:
   - modernizację ulic w ciągu dróg wojewódzkich do pełnych parametrów technicznych drogi głównej (w zależności od możliwości terenowych zaleca się oddzielenie od jezdni pasami zieleni lub barierami ochronnymi),
   - budowę nowych dróg w szczególności na terenach inwestycyjnych, zarówno mieszkaniowych, jak i terenach produkcyjno-magazynowych, powiązanych z istniejącym układem komunikacyjnym,
   - modernizację sieci ulic lokalnych.

1) W zakresie kształtowania racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej należy zachować zasadę hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi, w tym: drogi głównej (g) - DK nr 6 oraz drogi zbiorczej (Z)., zasadę hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych wyróżniającą m.in. przystanki zintegrowane (PZ) Gościcino Wejherowskie
2) Dostępność komunikacyjną terenów do drogi wojewódzkiej należy zapewnić wewnętrznymi układami komunikacyjnymi połączonymi z tymi drogami poprzez drogi niższej kategorii, a w przypadku ich braku bezpośrednio z dróg wojewódzkich, za pomocą istniejących lub projektowanych zjazdów z tych dróg. Dopuszcza się przebudowę włączeń do dróg wojewódzkich (skrzyżowań, zjazdów) na warunkach określonych przez zarządcę drogi. Przy lokalizacji nowych, bezpośrednich włączeń (skrzyżowań i zjazdów publicznych) do dróg wojewódzkich oraz przebudowie istniejących, należy uwzględnić rozwiązania techniczne pozwalające zapewnić bezpieczeństwo wszystkim uczestnikom ruchu drogowego akie jak np. rozbudowa drogi wojewódzkich o dodatkowe pasy ruchu dla relacji skrętnych (lewoskręty czy pasy włączenia i wyłączenia pojazdów), zmiana lokalizacji zjazdów przy równoczesnej likwidacji zjazdów istniejących itp.

Zaleca się by w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wprowadzić rezerwację terenu przeznaczonego pod drogi wewnętrzne (KDW), równoległe do pasa drogowego dróg wojewódzkich, o funkcji zbiorczo-rozprowadzającej ruch. Ze względu na funkcje dróg należy stosować dla nich normy jak dla dróg publicznych klasy dojazdowej (D).

2) Obsługę komunikacyjną terenów w pobliżu dróg powiatowych powinno się, zapewnić poprzez sieć dróg gminnych lub wewnętrznych. Powinno się maksymalnie ograniczyć realizacje nowych zjazdów na działki budowlane bezpośrednio z dróg powiatowych.
3) Ponadto ustalono zasady zagospodarowania terenów komunikacji dla poszczególnych rodzajów dróg, m.in.:
    a) Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie dróg wojewódzkich zgodnie z art. 42 i art. 43 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 470 ze zm.), uwzględniając rezerwę terenu pod przyszłą budowę dróg, o której mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 4 ww. ustawy;
    b) dla dróg powiatowych należy uwzględnić istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla danej klasy drogi, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 124); w miejscach, gdzie istniejące zagospodarowanie terenu nie pozwala ma poszerzenie drogi dopuszczalne jest zachowanie dotychczasowej szerokości drogi;
    c) parametry dla dróg gminnych należy przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 124) jak dla dróg klasy lokalnej (L), dojazdowej (D) lub wyjątkowo klasy zbiorczej (Z) w zależności od potrzeb lokalnych;
    d) lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi;
    e) włączenie nowej drogi gminnej i wewnętrznej do drogi powiatowej powinno być zaprojektowane pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego;
    f) prowadzenie infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa, itp.) niezwiązanej z funkcjonowaniem dróg należy przewidzieć poza pasem drogowym dróg wojewódzkich. Ponadto, dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej w istniejącym pasie drogowym celem przejścia poprzecznego lub celem wykonania przyłącza do istniejących urządzeń;
    g) podziały geodezyjne działek winny spełniać wyżej wymienione warunki i nie generować nowych zjazdów na drogi wojewódzkie.

Na terenie gminy Wejherowo przewiduje się zachowanie istniejących stacji kolejowych. Zgodnie z ,,Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2020'' planowana jest rozbudowa linii kolejowej nr 202 na odcinku Gdynia Chylonia – Słupsk.

Natomiast w zakresie zaopatrzenia w wodę, ustalono m.in.: docelowy pobór wody do celów bytowych z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody; docelowy pobór wody do celów przemysłowych z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody, zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek osadniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustalono w Studium m.in.: ochronę wód (w tym szczególnie wód głównych zbiorników wód podziemnych), która musi być realizowana przez maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Planowane rozwiązania przestrzenne w zakresie gospodarki ściekowej powinny uwzględniać:

- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, o ile warunki techniczne na to pozwalają,

- dopuszczenie na obszarach przewidzianych w Studium do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzenia ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych,
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody.

Miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami.

Przewiduje się, że docelowo wszystkie ścieki bytowe i komunalne odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej. Wyjątek będą stanowić jedynie tereny, w których warunki techniczne, w tym przepustowość odbiornika ścieków, nie pozwolą na rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej możliwe jest odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni lub do zbiorników bezodpływowych. Przy czym nie dopuszcza się odprowadzania ścieków bytowych dla nowych terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej do szczelnych zbiorników bezodpływowych.

Przewiduje się, że ścieki przemysłowe odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni. Ścieki przemysłowe, które będą oczyszczane w przyzakładowych oczyszczalniach ścieków, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych mogą być odprowadzane do rowów melioracyjnych. Przy czym dla lepszego efektu ekologicznego powinny być w miarę możliwości i potrzeb wykorzystywane ponownie w procesie technologicznym danego zakładu. Natomiast odpady powstałe po oczyszczeniu ścieków przemysłowych powinny być wykorzystane w zakładzie np. do produkcji energii lub zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi.

W przypadku lokalizacji zakładów odprowadzających ścieki przemysłowe o zanieczyszczeniach przekraczających dopuszczalne normy dla ścieków komunalnych, należy na terenie działki inwestora wybudować podczyszczalnię ścieków przemysłowych.

W zakresie kanalizacji deszczowej i melioracji ustalono, że docelowo, dla odwodnienia ulic i placów umocnionych na terenach intensywnej zabudowy (Bolszewo, Gościcino), powinno się przewidzieć sieć kanalizacji deszczowej. Dla ulic położonych na obrzeżach i w mniejszych sołectwach, ciągów pieszo rowerowych, ulic niepublicznych, czy małych ulic dojazdowych, należy przewidzieć odwodnienie w sposób niekonwencjonalny, tj. poprzez budowę nawierzchni przepuszczalnych, rowów żwirowych lub odkrytych, czy rynsztoków przykrawężnikowych, stosownie do podłoża, zagospodarowania terenu i stosunków gruntowo-wodnych. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów działek budowlanych z brakiem dostępu do sieci kanalizacji sanitarnej, ustala się na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

W celu wydłużenia czasu odpływu i ograniczenia wielkości odpływu wód opadowych roztopowych na etapie projektowania należy rozważyć systemy zbierania, oczyszczania i ponownego wykorzystania wody deszczowej wspomagającej prawidłowe funkcjonowanie systemu kanalizacji deszczowej oraz okresowo pojawiające się zjawisko suszy. Należy również brać pod uwagę możliwość infiltracji wód opadowych poprzez stosowanie wszelkiego rodzaju półprzepuszczalnych i przepuszczalnych powierzchni chłonnych oraz przez wprowadzanie urządzeń ograniczających ilość odprowadzanych wód na rzecz ewaporacji.

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z utwardzonej powierzchni dróg, parkingów i placów odprowadzać z zastosowanie urządzeń spowalniających odpływ wód opadowych, po uprzednim ich podczyszczeniu w urządzeniach oczyszczających, zgodnie z przepisami odrębnymi

Jednocześnie w zakresie ograniczeń w zabudowie wynikających z przebiegu infrastruktury technicznej ustalono w projekcie Studium, że w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić w zagospodarowaniu terenów wymagań i ograniczeń technicznych wynikających z przebiegu istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej. Przy czym dla:

1) istniejącej sieci przesyłowej gazu wysokiego ciśnienia obowiązują strefy kontrolowane o różnej szerokości w zależności od rodzaju obiektu terenowego jakiego mają dotyczyć i średnicy gazociągu. Strefę kontrolowaną należy wyznaczyć zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla nowo projektowanych sieci gazowych niskiego i średniego ciśnienia należy wyznaczyć w miejscowych planach strefy kontrolowane o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów.
Na obszarze strefy kontrolowanej gazociągu obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu wynikające z przepisów odrębnych tj. nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz nie powinna być podejmowana żadna działalność mogąca zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.
Obowiązkowo w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego powinno się uwzględnić strefy kontrolowane od gazociągów i zapisywać ograniczenia w zagospodarowaniu.
Proponuje się, aby w sporządzanych planach lub zmianach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących terenów, na których zlokalizowane są lub mają być gazowe sieci dystrybucyjne, a w szczególności gazociągi wysokiego ciśnienia:

- planować zieleń, izolacyjną, itp. o szerokości odpowiadającej ograniczeniom w budowie obiektów i w prowadzeniu działalności gospodarczej nad gazociągami,
- lub ujmować w postanowieniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego informacje o:
  - występujących ograniczeniach w zabudowie i zagospodarowaniu, dla właścicieli działek i zachowaniu wymaganych szerokości stref kontrolowanych dla gazociągów wysokiego, średniego i niskiego ciśnienia, zgodnie z przepisami odrębnymi;
  - ograniczeniu praw własności właścicieli gruntów w strefie kontrolowanej dla gazociągów poprzez zagwarantowanie dostępności do infrastruktury dla służb eksploatacyjnych OSD w zamian za wynagrodzenie z tytułu służebności przesyłu.

2) Elektroenergetycznej sieci przesyłowej: dla napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV relacji Żarnowiec - Gdańsk I - Gdańsk Błonia wymagany jest pas technologiczny o szerokości 60m (po 30m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym). Dla nowej infrastruktury liniowej o napięciu 400 kV wymagany jest pas technologiczny o szerokości 70m (po 35m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym), w którym obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu wymienione w Studium…
3) elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej - dla terenów wokół projektowanych i istniejących linii elektroenergetycznych napowietrznych należy wyznaczyć pasy technologiczne, dla których obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów. Zagospodarowanie w obszarze pasa ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznej 110 kV należy uzgodnić z jej zarządcą.
4) w planach miejscowych należy uwzględnić strefę ochronną wszystkich ujęć wody. Zgodnie z ustawą Prawo Wodne (Dz. U. z 2020 r., poz. 310, tekst jednolity), można wyznaczyć strefę ochrony bezpośredniej oraz pośredniej od ujęć wody.
5) dla terenów U/P i NO w przypadku lokalizacji paneli fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 100kW, strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu ze względu na lokalizację farm fotowoltaicznych, dla której zasady zainwestowania opisano w pkt. 16. Moc urządzeń należy tak dostosować, aby strefa ochronna mieściła się w granicach terenu U/P lub NO, na którym lokalizowane są panele fotowoltaiczne.

W Studium określono również kierunki i zasady przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w których zaleca się:

- zahamowanie procesów dewastacyjnych i degradacyjnych gleb, na których prowadzone są uprawy rolne;
- wprowadzenie zadrzewień przydrożnych i śródpolnych zapobiegające wietrznej erozji gleb,
- regulację systemu retencji wód poprzez zastosowanie melioracji odwadniająco–nawadniającej, przy zachowaniu istniejących torfowisk i naturalnych zbiorników wodnych;
- stosowanie odpowiednich i bezpiecznych dla środowiska zabiegów agrotechnicznych, w tym promowanie rolnictwa ekologicznego;
- sukcesywne powiększanie powierzchni gospodarstw rolnych.

Natomiast w zakresie kierunków i zasad kształtowania przestrzeni leśnej wskazano w Studium na działania ukierunkowane w stronę ochrony ekosystemów leśnych zarówno przed czynnikami zewnętrznymi (w tym ochronę obrzeży lasów jako jej naturalnej osłony), jak i przed degradacją wewnętrznej struktury leśnej (m.in. poprzez wprowadzenie nowych nasadzeń na obszarach z drzewostanem silnie zdegradowanym). Przy wprowadzaniu zalesień należy dążyć do nasadzeń drzew liściastych, które charakteryzują się zwiększoną odpornością na zanieczyszczenia i większą zdolnością retencyjną. Z uwagi na walory krajobrazowe i ekologiczne, wyznaczając granicę styku rolniczej przestrzeni produkcyjnej z terenami leśnymi, powinna być przestrzegana zasada ciągłości sytemu przestrzennego lasów. Ponadto, większe areały leśnie winny być zaznaczone i powiązane z ciągami zadrzewień śródpolnych i przydrożnych. Na granicy polno-leśnej sugeruje się utrzymanie lub wyznaczenie nieoranych pasów, będących strefą przejściową (ekotonową) przyleśną. Strefa ta ma silne znaczenie dla odpowiedniego funkcjonowania niektórych organizmów żywych. Tereny lasów wykorzystywane rekreacyjnie winny być wyposażone w odpowiednią infrastrukturę, która w znacznym stopniu ograniczy nadmierną i niepotrzebną dewastację podłoża leśnego, drzewostanu i pozostałej roślinności występującej w lesie. Dopuszcza się, aby lasy wykazane w ewidencji gruntów, które znajdują się na terenach wskazanych w Studium pod zabudowę, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, mogły być przeznaczone pod lasy.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustalono dla całego obszaru obowiązywania Studium szereg zapisów wynikających z występujących na tym obszarze obiektów wpisanych do rejestru zabytków, obiektów wpisanych do ewidencji zabytków i stanowisk archeologicznych.

Pozytywnie należy ocenić zapisy uściślające warunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania ładu przestrzennego.

7.3. **Powiązanie ustaleń projektu Studium z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.**

Ustawa *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie studium, jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Obszar gminy Wejherowo został uwzględniony w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego z 2016 r., który stanowi dokument nadrzędny w stosunku do opracowywanego Studium… Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego został uchwalony przez Sejmik Województwa Pomorskiego Uchwałą Nr 318/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. Projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w zakresie, który obejmuje jest dostosowany do powyższego dokumentu poprzez uwzględnienie m.in. przebiegu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, kierunków rozwoju osadnictwa.

Ważnymi dokumentami, mającymi wpływ na ochronę środowiska przyrodniczego na szczeblu gminnym są lokalne programy ochrony środowiska oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami. Na terenie gminy Regionalną Instalację Przetwarzania Odpadów Komunalnych stanowi zakład unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Łężycach (Zakład Eko Dolina sp. z o.o.). Zakład jest jednym z najnowocześniejszych zakładów zagospodarowania odpadów w Polsce. Spełnia restrykcyjne normy unijne. Stosuje nowoczesną technologię w zakresie odzysku odpadów i ochrony środowiska. Eko Dolina Sp. z o.o została sfinansowana z udziałem środków UE - funduszu ISPA / Funduszu Spójności w kwocie 15mln Euro dotacji. To przykład pozytywnej kooperacji gmin zrzeszonych w Komunalnym Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki". Inwestycje poczynione w RIPOK w Łężycach spowodowały znaczną redukcję uciążliwości odorowych. Poprawa nastąpiła nie tylko w przypadku uciążliwości odorowych, ale też w zakresie poziomów jakie gmina jest zobligowana osiągnąć.

Odbiorem odpadów komunalnych na terenie gminy Wejherowo oraz ich zagospodarowaniem zajmują się specjalistyczne firmy. Odpady te odbierane są jako zmieszane lub zbierane selektywnie. W zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Wiejskiej Wejherowo podstawową działalność prowadzi dwoje Wykonawców: konsorcjum firm: Przedsiębiorstwo Komunalne AGORA Sp. z o.o. i Usługi Komunalno-Transportowe Budowa Pojazdów „EKO-LOGISTYK" Dariusz Grubba (Sektor I ,,Północny'' obejmujący sołectwa Warszkowo, Kniewo, Góra, Orle, Kapino, Bolszewo oraz cześć sołectwa Gościnino znajdującą się na północ od drogi krajowej nr 6) oraz Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych „SANIPOR" Sp. z o.o. (Sektor II ,,Południowy'' obejmujący sołectwa Łężyce, Bieszkowice, Nowy Dwór Wejherowski, Zbychowo, Reszki, Gniewowo, Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino oraz część sołectwa Gościnino znajdującą się na południe od drogi krajowej nr 6). Przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości na terenie gminy, zobowiązani są do przekazywania, co najmniej zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych do RIPOK na terenie Regionu Północnego.

Ilość wytwarzanych odpadów na mieszkańca w gminie Wejherowo wynosi ok. 0,3 tony. Segregowanych jest 11 frakcji odpadów (Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Wejherowo za rok 2018)

Mieszkańcy gminy, zgodnie z umową mogą korzystać z dwóch Punktów Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) zlokalizowanych w Kąpinie przy ul. Wiejskiej 1 oraz w Łężycach przy alei Parku Krajobrazowego 99, gdzie właściciele nieruchomości w ramach opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mają możliwość oddania tzw. odpadów problemowych takich jak makulatura i opakowania wielomateriałowe, plastik i metal, szkło, odpady zielone, opony, odpady budowlane itp.

Na terenie gminy Wejherowo funkcjonuje również Punkt Zbiórki Odpadów Niebezpiecznych (PZON), zlokalizowany w Bolszewie przy ul. Szkolnej 52, gdzie mieszkańcy mogą oddawać odpady niebezpieczne powstające w gospodarstwach domowych, tj. zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, tonery, tusze, zużyte baterie i akumulatory, resztki farb, lakiery, rozpuszczalniki, odpady zawierające rtęć, przeterminowane lub częściowo wykorzystane leki, oleje, smary. Ponad to istnieje możliwość bezpłatnego przekazywania do PZON funkcjonujących w innych miastach i gminach zrzeszonych w ramach Komunalnego Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki" odpadów niebezpiecznych.

Ze względu na przynależność Polski do Unii Europejskiej, Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy Studium należy uwzględniać cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Należą do nich m.in.:

1. dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985),

2. dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),

3. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),

4. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),

5. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska

oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003),

6. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008).

Ponadto, są to ustalenia wynikające z szeregu konwencji międzynarodowych, a szczególnie z konferencji ONZ w Rio de Janeiro z 1992 r. zawartych w ramowej konwencji w sprawie zmian klimatu.

Zapisy powyższych przepisów zostały przede wszystkim uwzględnione w procedurze sporządzania Studium..., która wymaga opracowania prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania planów i programów. Niniejszy dokument dodatkowo, oprócz samego projektu Studium podlega ocenie społeczeństwa i jest dostępny do wglądu w trakcie sporządzania Studium, jak i po jego zakończeniu. Ponadto społeczność może składać zarówno wnioski, jak i uwagi do tego dokumentu. Prognoza zawiera opis metod analiz skutków realizacji ustaleń Studium na środowisko oraz sposób oddziaływania zapisów Studium na poszczególne komponenty środowiska. Jednocześnie integralną częścią każdego Studium jest pisemne podsumowanie uzasadniające wybór przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych oraz zawierające propozycje metod przeprowadzania monitoringu realizacji ustaleń Studium i jego częstotliwość.

Na poziomie krajowym strategiczne cele ochrony środowiska, oparte o prawo międzynarodowe, zawarte są w dokumentach rządowych takich jak: Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej.

Rolą Polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Wzmacnia ona działania rządu polegające na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Polityka ekologiczna państwa 2030 jest strategią w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) – SOR. Jest pierwszą przyjętą strategią z dziewięciu dokumentów równolegle opracowywanych przez poszczególne resorty, a składających się na system rozwoju kraju.

W rezultacie cel główny Polityki, tj. Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców, przeniesiono wprost z SOR. Cele szczegółowe określono w odpowiedzi na najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Cele szczegółowe dotyczą zdrowia, gospodarki i klimatu. Realizacja celów środowiskowych ma być wspierana przez cele horyzontalne dotyczące edukacji ekologicznej oraz efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska. Chodzi o rozwijanie kompetencji, umiejętności i postaw ekologicznych społeczeństwa oraz poprawę zarządzania ochroną środowiska w Polsce.

Cele szczegółowe będą realizowane przez projekty strategiczne oraz wiele zadań, które konkretyzują działania wskazane w SOR i inne działania wskazane w trakcie prac nad Polityką ekologiczną państwa 2030 (np. wynikające z międzynarodowych zobowiązań dla Polski w perspektywie do 2030 r.).[1]

W zakresie ustaleń dotyczących projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, Polityka ekologiczna odnosi się m. in. do:

- zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym zapewnienia dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacji źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotnego zmniejszenia ich oddziaływania,
- przeciwdziałaniu zmianom klimatu,
- adaptacji do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- ochronie gleb,

[1] https://www.gov.pl/web/srodowisko/polityka-ekologiczna-panstwa-2030--strategia-rozwoju-w-obszarze-srodowiska-i-gospodarki-wodnej

- gospodarki odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym
- zarządzania zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,

Projekt Studium powiązany jest z powyższym dokumentem, m. in. poprzez wprowadzenie ustaleń dotyczących:

1. ochrony gleb (zapisy o: minimalnych udziałach powierzchni biologicznie czynnych, gospodarce odpadami, konieczności dokładnego określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego warunków zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz, ochronie gruntów o wysokiej klasie bonitacyjnej gleb przed zmianą sposobu użytkowania, a także zapobieganiu ich degradacji wynikającej z intensywnej produkcji rolniczej, poprzez ograniczanie spływu substancji chemicznych pochodzących z nawożenia do gleb),
2. zrównoważonego gospodarowania wodami (zapisy, że w celu ochrony jakości wód należy stosować strefy buforowe (pasy zieleni i zadrzewienia) wzdłuż cieków i brzegów jezior, w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych na terenach do nich przylegających oraz, że należy przeciwdziałać negatywnym skutkom antropopresji, zapisy mówiące o konieczności maksymalnego ograniczenia zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogennych, organicznych i toksycznych) oraz zapisy ustalające prowadzenie gospodarki wodno-ściekowej na obszarze opracowania),
3. gospodarowania odpadami (zapisy o tym, że gospodarkę odpadami należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi),
4. likwidacji źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotnego zmniejszenia ich oddziaływania (zapisy o: dążeniu do utrzymania wysokiej jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń np. poprzez stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, podjęciu działań proekologicznych z zakresu polityki transportowej np. organizacja płynnego ruchu samochodowego, popularyzacja ruchu rowerowego),
5. różnorodności biologicznej i krajobrazu (zapisy o zasadach ochrony terenów zieleni).

Ponadto w dniu 6 listopada 2015 r. Rada Ministrów uchwaliła „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015-2020". Dokument ten zakłada kompleksową i uwzględniającą wszelkie najistotniejsze potrzeby zachowania różnorodności biologicznej realizację zobowiązań wynikających z zawartych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych oraz efektywną ochronę i zrównoważone użytkowanie zasobów przyrody. Jest to także kontynuacja i rozwinięcie analogicznego dokumentu zatwierdzonego przez Radę Ministrów w dniu 26 października 2007 roku.

Opracowywany projekt Studium musi być zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami przyjętymi w gminie. Natomiast dokumenty te, jak zostało to wyżej wspomniane, są dostosowywane do zapisów krajowych polityk i strategii opartych na standardach i przepisach wspólnotowych oraz przyjętych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Analizowany projekt Studium uwzględnia te zapisy poprzez poddanie go ocenie oddziaływania na środowisko, jaką jest także opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków ustaleń Studium... Jednocześnie w procedurze sporządzania Studium, jak i prognozy zapewniony jest dostęp społeczeństwa i możliwość konsultacji obu dokumentów. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na cenne przyrodniczo tereny, które występują na terenie gminy:

- Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska",
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa",
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała",
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle",
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica",
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżlubskiej,

- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,
- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórską Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska Łąka”, „Migowa Łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska Łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Dodatkowo w zakresie prognozy został określony monitoring realizacji ustaleń Studium... i ich wpływ na środowisko przyrodnicze. Jednocześnie określając w projekcie Studium parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową.

7.4. **Skutki braku realizacji ustaleń projektu Studium**

Nieumiejętne kształtowanie właściwych procesów ekologicznych w dłuższej perspektywie czasowej może doprowadzić na danym terenie do postępującej degradacji zarówno środowiska przyrodniczego, jak i krajobrazu. Niemniej jednak wprowadzanie funkcji, które będą wpływać na krajobraz i intensyfikować korzystanie z niego przez mieszkańców i inwestorów, również może powodować skutki negatywne dla środowiska.

Analizowany projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo, stanowi zmianę obecnie obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo z 2008 (z późniejszymi zmianami), a na części terenu gminy obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Zatem teren gminy ulega już przekształceniom, zgodnie z zasadami określonymi ww. dokumentach. Obecnie obowiązujące Studium dostosowane było do ówcześnie obowiązujących przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska. Jednocześnie nie uchwalenie kompleksowego Studium, w dłuższym czasie, uniemożliwia realizację działań wynikających z przepisów unijnych.

Ponadto należy zauważyć, że nie uchwalenie nowego Studium przyczyni się do pozostawienia większych terenów niezainwestowanych, biologicznie czynnych. Pozostawienie większych terenów nieuszczelnionych pozwoliłoby na większą infiltrację wód opadowych.

7.5. Istotne z punktu widzenia projektu Studium zapisy zawarte w ustawach

Projekt Studium zawiera istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i krajobrazu, zapisy wynikające z ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001 r. Zgodnie z art. 72 ww. ustawy w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, m.in. poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,

- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa ta wskazuje na zakres zagadnień, które należy w studium uwzględnić, a analizowany projekt Studium, odpowiednio do zakresu i problemów, które reguluje, spełnia warunki ustawowe.

Zgodnie z ustawą *o ochronie przyrody*, z dnia 16 kwietnia 2004 r., w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody, wśród których do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień,
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi dziedzinami działalności ludzkiej. Jednak pozostałe ustawy, regulujące w sposób szczegółowy zakres i zasady tej ochrony – takie jak: *Prawo łowieckie,* ustawa *o ochronie zwierząt,* ustawa *o lasach,* ustawa *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* dotyczą w zasadzie innej problematyki, niż ta zawarta w treści analizowanego projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

7.6. **Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu Studium**

Część gminy Wejherowo położona jest w zasięgu cennych przyrodniczo terenów, chronionych już od wielu lat, wskutek czego, w tych rejonach gminy nie rozwijają się tereny przemysłowe. Istniejące i potencjalne problemy ochrony środowiska w gminie Wejherowo wynikają przede wszystkim z przebiegu drogi krajowej, dróg wojewódzkich oraz linii kolejowej, a także z rozwoju terenów zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie terenów leśnych. Istotne jest zatem prowadzenie takiej polityki przestrzennej, która umożliwi zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach podlegających ochronie. Ponadto funkcja rolnicza w gminie wpływa na zanieczyszczenia wód powierzchniowych chemicznymi środkami nawożenia roślin.

Główne zagrożenia dla obszarów Natura 2000, to przede wszystkim:

<u>„Pełcznica” PLH220020</u>

- gospodarka leśna niezgodna z ekologicznym modelem,
- Silna presja rekreacyjna.

<u>„Orle” PLH220019</u>

- odwadnianie,
- potencjalna eksploatacja kredy jeziornej i torfu,
- nadmierny wypas.

<u>„Biała” PLH220016</u>

- brak tradycyjnego ekstensywnego użytkowania rolniczego,
- brak strefy buforowej między intensywnie użytkowanymi polami a murawą kserotermiczną,
- niewielkie wysypiska śmieci w płytkich nieczynnych wyrobiskach kamienia wapiennego.

<u>Bezlist koło Gniewowa PLH220102</u>

- gospodarka leśna – dojście do zniszczenia podłoża (murszejącego drewna),
- poszerzanie i przekształcenie poboczy leśnej drogi przy którym występuje bezlist okrywowy.

<u>Puszcza Darżlubska PLB220007</u>

- nieekologiczna gospodarka leśna, w tym zręby zupełne,
- zabudowa hydrotechniczna rzek i jezior,
- zabudowa letniskowa polan śródleśnych w pobliżu ostoi,
- składowiska i wylewanie ścieków,
- niedostosowanie do biologii ptaków terminy prowadzenia zabiegów rolniczych.

Opracowywany dokument odnosi się do terenów zainwestowanych i otwartych, dla których najistotniejsza jest ochrona walorów środowiskowych, poprzez zachowanie różnorodności biologicznej, ograniczenie zanieczyszczeń przenikających do gleby, wód oraz powietrza, a także niwelowanie negatywnego wpływu rozwoju zabudowy na stan środowiska przyrodniczego i krajobraz.

8. Ocena **oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w** wyniku realizacji **ustaleń projektu Studium.**

8.1. **Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby**

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Przekształceniom mogą ulec jedynie tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem i fundamentowaniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu Studium są wytyczne określające maksymalne powierzchnie zabudowy i minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto prace ziemne związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Dlatego też w zapisach projektu wprowadzony jest zapis, iż w zakresie zagospodarowania mas ziemnych warunki zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz należy dokładnie określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przy czym dopuszcza się zagospodarowanie mas ziemnych pochodzących z wykopów, a spełniających standardy jakości gleby lub ziemi na działce inwestorskiej, poprzez wykorzystanie ich do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom, z możliwością usuwania ich także poza obszar planu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

8.2. **Oddziaływanie na warunki podłoża**

W wyniku wprowadzonego zapisami projektu Studium... zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia zabudowy i lokalizacji elementów infrastruktury technicznej i dojazdów nastąpi uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych. Istotną ingerencją w warunki gruntowe może być ewentualna realizacja kondygnacji podziemnych, dlatego należy rozważyć zastrzeżenie, że ich budowa nie może doprowadzać do destabilizacji stosunków wodnych lub niekorzystnego oddziaływania na stateczność gruntów.

Pod względem warunków geologiczno-inżynieryjnych w większości obszar gminy przeznaczony pod zabudowę nie przedstawia większych trudności dla sytuowania budynków. Niemniej jednak wskazane byłoby, podczas wprowadzaniu nowych inwestycji, wszelkie prace zmieniające kształt terenu i wpływające na nośność gruntów poprzedzać szczegółowymi badaniami geotechnicznymi, wykonywanymi zgodnie z przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. *w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012r. poz. 463*).*

8.3. **Oddziaływanie na warunki wodne**

Wprowadzone kierunki zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska i jej zasobów, w tym wód podziemnych i powierzchniowych. Jednocześnie ustalono zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej. Ustalono m.in.: docelowy pobór wody do celów bytowych z sieci

wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody, docelowy pobór wody do celów przemysłowych z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody, zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek osadniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi; w zakresie odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustalono w Studium m.in.: ochronę wód (w tym szczególnie wód głównych zbiorników wód podziemnych), która musi być realizowana przez maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych, miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami, przewiduje się, że ścieki bytowe i komunalnych odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej do przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni lub do zbiorników bezodpływowych, przewiduje się, że ścieki przemysłowe odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni, ścieki przemysłowe, które będą oczyszczane w przyzakładowych oczyszczalniach ścieków, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych mogą być odprowadzane do rowów melioracyjnych, przy czym dla lepszego efektu ekologicznego powinny być w miarę możliwości i potrzeb wykorzystywane ponownie w procesie technologicznym danego zakładu, natomiast odpady powstałe po oczyszczeniu ścieków przemysłowych powinny być wykorzystane w zakładzie np. do produkcji energii lub zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi, w przypadku lokalizacji zakładów odprowadzających ścieki przemysłowe o zanieczyszczeniach przekraczających dopuszczalne normy dla ścieków komunalnych należy na terenie działki inwestora wybudować podczyszczalnię ścieków przemysłowych; w zakresie kanalizacji deszczowej i melioracji ustalono, że odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów działek budowlanych z brakiem dostępu do sieci kanalizacji sanitarnej, ustala się na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych; wody opadowe lub roztopowe z powierzchni wymagających zgodnie z przepisami odrębnymi podczyszczenia należy wprowadzać do sieci lub gruntu po zastosowaniu odpowiednich urządzeń lub instalacji.

Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanych zapisami Studium funkcji terenu. Przy czym zabudowa większej liczby terenów może przyczynić się w zakresie wód powierzchniowych do zagrożenia ich zanieczyszczeniami na terenach o nieuregulowanej gospodarce wodno-ściekowej oraz możliwości zmiany kierunku spływu wód opadowych w obszarze wykonywania ziemnych prac budowlanych oraz z terenów zabudowanych i utwardzonych.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły" zatwierdzonym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. przez Prezesa Rady Ministrów do celów środowiskowych wg art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej dla wód podziemnych należą:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem, a zasilaniem tych wód, tak, aby osiągnąć ich dobry stan.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Ze względu na fakt, iż jakość wód podziemnych w JCWPd 13 określono jako dobry, wskazane jest przynajmniej utrzymanie tego stanu.

Natomiast dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych cele środowiskowe zostały oparte na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ustalono dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, że celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej

dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto dla obu przypadków w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych funkcjonujących w obszarach dorzeczy, nie zostały podwyższone powyższe cele środowiskowe z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do wód w obrębie obszarów chronionych.

Ze względu, iż stan/potencjał ekologiczny jcwp: Reda do Bolszewki, Zagórska Struga określono jako umiarkowany, celem środowiskowym dla tych jcwp będzie uzyskanie i utrzymanie stanu/potencjału ekologicznego co najmniej dobrego. Dla pozostałych jcwp: Piaśnica od wpływu z jez. Żarnowieckiego, Bolszewka od Strugi Zęblewskiej do ujścia, Gościcina z jez. Otalżyno i Wysokie, Cedron, Reda od Bolszewki do dopł. polderu Rekowo celem środowiskowym będzie utrzymanie co najmniej dobrego stanu/potencjału ekologicznego. W zakresie elementów chemicznych wszystkie jcwp powinny osiągnąć stan co najmniej dobry.

Wprowadzenie zapisami Studium, nowego przeznaczenia terenów pod zabudowę głównie mieszkaniową jednorodzinną lub usługową dotychczas użytkowanych rolniczo, wpłynie na ograniczenie zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego pochodzącego ze źródeł rolniczych. Ponadto w zapisach Studium odnosi się do docelowej realizacji sieci kanalizacji sanitarnej w miarę rozwoju zabudowy, co wpłynie pozytywnie na stan wód w gminie. Jak ukazują badania jakości wód z lat wcześniejszych oraz najbardziej aktualnych, rozwój zabudowy wraz z rozwojem infrastruktury technicznej – wodociągowej i kanalizacyjnej, przyczynia się do poprawy stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód. Zatem projektowane przeznaczenie w Studium powinno przyczynić się do osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły", gdyż rozbudowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej stanie się bardziej opłacalna.

8.4. **Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000**

Projekt Studium zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem trenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin. Ponadto w miejscach lokalizacji budynków oraz infrastruktury komunikacyjnej następuje degradacja istniejącej szaty roślinnej. Jednocześnie w otoczeniu terenów zurbanizowanych zmieniają się warunki siedliskowe szaty roślinnej oraz wprowadzana jest nowa zieleń urządzona. W zakresie projektowania zieleni towarzyszącej zabudowie, ważny jest odpowiedni dobór wprowadzanych gatunków (przede wszystkim gatunków rodzimych, zgodnych z naturalnymi siedliskami przyrodniczymi). Jednocześnie wskazane jest, aby w ramach inwestycji ograniczać wycinkę terenów leśnych do niezbędnego minimum, ze względu na ich rolę ochronną.

Projekt Studium obejmuje tereny wchodzące w obszary chronione, tj.: Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska", Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa", Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała", Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle", Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica", Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżlubskiej, Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby, Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną, rezerwat przyrody „Gałęźna Góra", rezerwat przyrody „Pełcznica", rezerwat przyrody „Cisowa", rezerwat przyrody „Lewice", użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórską Strugą", „Migowe Wzgórze", „Kępiński Moczar", „Pryśniewska Łąka", „Migowa Łąka", „Nowiński Moczar", „Szuwary Jeziora Wyspowskiego", „Wyspowska Łąka", „Miętowe Bagienko", „Żabno", „Sopieszyńska Młaka", „Borowe Oczko" oraz liczne pomniki przyrody. Cele ochrony ww. obszarów są realizowane poprzez zasady określone zapisami projektu Studium, które dążą do ochrony walorów krajobrazowych terenu, prowadzenia racjonalnej gospodarki zasobami przyrody oraz kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej i rozwijania funkcji zgodnie możliwościami środowiska.

Na potrzeby niniejszego studium, wykonano bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Uzyskano ujemny wynik porównania maksymalnego zapotrzebowania w skali gminy na nową zabudowę

mieszkaniową i usługową. Wynik dodatni obejmuje zabudowę produkcyjną. Z chłonnościami terenów w istniejących strukturach przestrzennych, przeprowadzono analizy w perspektywie 10, 20 i 30 lat oraz wzięto pod uwagę niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania na nową zabudowę. W związku z tym, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w perspektywie następnych 30 lat, jest możliwość wyznaczenia w studium nowych obszarów pod zabudowę produkcyjną, poza terenami, które zostały wzięte pod uwagę w bilansie, tj. obszarami w ramach istniejącej zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej i wynikających z obowiązujących dokumentów planistycznych. Szczegółowa lokalizacja i wielkość nowych terenów inwestycyjnych powinna wynikać z wnikliwej analizy uwarunkowań przestrzennych i funkcjonalnych gminy oraz po części odpowiadać na pojawiające się potrzeby i wnioski mieszkańców.

W studium wyznaczano nowe tereny zabudowy nie wykraczające poza: istniejące zwarte przestrzennie zabudowania poszczególnych miejscowości oraz tereny na których obowiązują już dokumenty planistyczne (plany miejscowe).

Adekwatnie, również na terenach objętych Naturą 2000, nie wprowadzono nowej zabudowy. Zgodnie z rozdziałem 7.2 na terenach wszystkich obszarów Natura 2000 tereny pozostają wyłączone z zabudowy. Są to tereny leśne, zieleni i wód powierzchniowych.

Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby obejmuje zabudowę wsi Zamostne, Kniewo, Góra oraz Orle. Natomiast Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej obejmuje część wschodnią wsi Warszkowo oraz całe Kąpino. Tym samym, na tych terenach znajduje się zróżnicowana zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa, usługowa i incydentalnie zabudowa produkcyjno – magazynowa lub usługowa. W Studium wyznaczono konkretne wartości, m. in. powierzchni biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, które będą egzekwowane na etapie opracowania planów miejscowych, co pozwoli na wprowadzenie zabudowy z poszanowaniem zasad ochrony tych obszarów. Zapisy studium ponadto wyznaczają zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni.

W ogólnych zasadach zagospodarowania w Studium wskazano m. in., że:

- na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej oraz Pradoliny Redy-Łeby obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przy czym zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej oraz Pradoliny Redy-Łeby obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej) – przy czym zakazy te nie dotyczą:
    - siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;
    - wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani;
    - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-

krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Wyżej wymienione odstępstwa obowiązują, jeśli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

Ponadto wyżej wymieniony zakaz nie dotyczy także: lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny) - z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.

Dla obszarów chronionego krajobrazu obejmujących gminę Wejherowo istnieje więc możliwość lokalizowania obiektów budowalnych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników, co zostało dopuszczone zapisami studium.

Zauważyć należy, że tereny z przeznaczeniem pod zabudowę w pasie szerokości 100m od linii wód to przede wszystkim tereny już zabudowane. Niemniej projektowane przeznaczenie nie będzie kolidowało z zakazami wyznaczonymi w ww. uchwale.

Na rysunku Kierunków zaznaczono obszary przeznaczone pod zabudowę występujące w odległości 100 m od linii wód. Znajdują się one w obszarze zwartej zabudowy wsi również zaznaczonym na rysunku.

W ogólnych zasadach wskazano także na: na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej. Zakaz ten nie dotyczy także: istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty nie-zbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód, istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód; budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych służących celom parku krajobrazowego; zakaz lokalizacji w strefie do 200 m od granic rezerwatu „Lewice" nowych liniowych elementów infrastruktury, z wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego o znaczeniu co najmniej lokalnym, oraz innych przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016; zakaz lokalizacji w strefie do 500 m od granic rezerwatu „Gałęźna Góra" przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016; zakaz lokalizacji w odległości co najmniej 300 m od granic rezerwatu „Pełcznica": rozbudowy i odbudowy istniejącej zabudowy nad jeziorem Wygoda, nowej zabudowy i nowych liniowych elementów infrastruktury, miejsc postojowych i parkingów; w zlewniach powierzchniowych jezior: Pałsznik, Wygoda, Krypko zakaz działań które mogą wpłynąć negatywnie na ich bilans wodny lub pogorszyć jakość wód.

Zapisy te wynikają z przepisów odrębnych, którymi są przede wszystkim plany zadań ochronnych.

Celem wskazania terenów wyłączonych z zabudowy jest ochrona przed zabudową przede wszystkim istniejącego potencjału przyrodniczego oraz powstrzymanie urbanizacji na terenach zieleni.

W projekcie studium w zakresie kierunków kształtowania i ochrony terenów zieleni określono zasady kształtowania i ochrony zieleni, do których należą: tworzenie i utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów zurbanizowanych w formie korytarzy zieleni; zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych; zachowanie i ochrona lokalnych korytarzy ekologicznych m.in. wzdłuż doliny rzeki poprzez odpowiednie kształtowanie ich struktury przyrodniczej (wyłączanie z zadrzewień i zalesień terenów łąk i pastwisk, pozostawiając je w dotychczasowym użytkowaniu); zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, miedz, żywopłotów, pasm łąk, drobnych płatów roślinności bagiennej, niewielkich śródpolnych zbiorników wodnych i mokradeł stanowiących miejsca ostojowe dla zwierząt i roślin; w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji; bezwzględną ochronę drzewostanów parkowych, większych skupisk zieleni o charakterze parkowym i zabytkowych cmentarzy; prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej, łąkowo – pastwiskowej; stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach objętych ochroną.Zapisy te dają wyznacznik do dalszego projektowania na etapie planu miejscowego terenów wskazanych do zachowania jak największych terenów zieleni, w tym zadrzewień w strefie brzegowej rzek.

Występowanie w obszarze gminy form ochrony przyrody, a w szczególności obszarów Natura 2000, określa możliwości inwestycyjne, ograniczając sposób zagospodarowania przestrzeni w obrębie ich granic. Ograniczenia te wynikają głównie z przepisów odrębnych.

Na obszarach Natura 2000 (zgodnie z art. 33. ust. 1 ustawy o ochronie przyrody) zabrania się osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogarszać stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- wpływać negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogarszać integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami chronionymi.

Zapisy projektu Studium nie naruszają wyżej wymienionych ustaleń. Proponowana na większości terenów funkcja leśna, z pewnością przyczyni się do utrzymania i poprawy jakości bytowania siedliskach chronionych, wymienionych w punkcie 7.6 niniejszej prognozy. Inne proponowane funkcje stanowią nawiązanie do istniejącego użytkowania oraz w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem zasad ochrony przyrody i środowiska umożliwiają uporządkowanie tych terenów. Z uwagi na wyznaczanie nowych terenów wyłącznie w strefie zwarte i istniejącej zabudowy obecne siedliska zostaną zachowane i nie nastąpi ich fragmentacja. W gminie Wejherowo dominującą funkcją zabudowy jest mieszkalnictwo jednorodzinne, najczęściej ekstensywne oraz usługi – głównie turystyki. Funkcja produkcyjna występuje incydentalnie i towarzyszy zabudowie usługowej na terenach zurbanizowanych Bolszewa i Gościcina. W studium, nowe tereny inwestycyjne zaplanowano wyłącznie jako kontynuację istniejących zabudowań. Wiąże się to zarówno z możliwością rozwoju gminy jak i możliwością obcowania z terenami chronionymi zarówno przez mieszkańców jak i turystów - w granicach rozsądku i przepisów prawa.

Na rysunku Studium wskazano także planowane cztery nowe rezerwaty przyrody: „Dolina Pieleszewska”, „Doliny Zagórskiej Strugi”, „Nadrzeczne” i „Orle”. Ponadto zgodnie z Katalogiem wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Wejherowo wskazano w działaniach i przedsięwzięciach polityki przestrzennej służących realizacji kierunku zachowania i odtwarzania zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności ustalenie, według którego należy uwzględniać w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym obszary cenne przyrodniczo, dotychczas nieobjęte ochroną prawną, w postaci ochrony indywidualnej, z zagwarantowaniem zachowania ich dotychczasowego użytkowania i ich trwałości. Na terenie gminy Wejherowo zweryfikowano 21 takich obszarów, dla których zaproponowano, by stanowiły przyszłe użytki ekologiczne. Są to: Jezioro lobeliowe Zawiad z torfowiskiem, Dolina koło Reszek, Torfowisko w Reszkach, Oczko wodne i łąka w oddz. 148 t, r, Łąka i wąwóz nad Jez. Wyspowo, Brzezina bagienna, Łąka i podmokły las w oddz. 115c leśnictwa Wyspowo, Dolina Zagórskiej Strugi, Łąka w Dolinie Zagórskiej Strugi, Jezioro Rąbówka, Bielawa koło Zelewa, Torfowisko koło Jeziora

Borowo, Torfowisko w leśnictwie Wyspowo, Nadrzeczne, Dolina rzeki Cedron, Torfowisko i oczko wodne w leśnictwie Kamień, Torfowiska koło Bieszkowic, Dolina Pieleszewska, Źródliska nad Gościciną, Lęgowisko koło Ustarbowa, Pińskie. Ich lokalizację przedstawia plansza Kierunków.

W odniesieniu do całego dokumentu, w zasadach ogólnych ustalono, że przy opracowywaniu planów miejscowych należy uwzględniać ograniczenia wynikające z przepisów nadrzędnych np. dotyczących ochrony zabytków, przyrody i środowiska. Dokument jakim jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jedynie wskazuje kierunki rozwoju zagospodarowania gminy, natomiast dokument prawnie wiążącym przy wydawaniu decyzji administracyjnych jest właśnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie dopuszczono pozostawienie gruntów leśnych oraz rolnych w planach miejscowych mimo przeznaczenia ich w Studium pod zabudowę.

Zgodnie z rozdziałem 6 niniejszej prognozy, na terenie gminy Wejherowo występuje wiele siedlisk przyrodniczych, a także chronionych gatunków fauny i flory. W rozdziale tym przedstawione zostały potencjalne zagrożenia dla nich.

Negatywne oddziaływanie na faunę będzie mieć z pewnością hałas generowany przez pojazdy, który może płoszyć ptactwo i inne zwierzęta. Niemniej jednak na dzień dzisiejszy zjawisko to także występuje. W fazie budowy i przebudowy szlaków komunikacyjnych oraz realizacji innych inwestycji liniowych (wodociągi, kanalizacja) nastąpi negatywne oddziaływania na szatę roślinną na obszarze realizacji powyższych zadań. Do najbardziej narażonych na degradację zespołów biocenotycznych należą użytki zielone. Główne zagrożenie spowodowane jest fizycznym usuwaniem roślinności w pasie technicznym robót oraz możliwością zmiany warunków siedliskowych poprzez naruszenie stosunków wodnych i przekształcenie gleb. Ponadto nastąpi okresowe zwiększenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery w wyniku użycia ciężkiego sprzętu. Oddziaływanie to będzie miało jednak charakter czasowy. Nie mniej jednak mogą wystąpić ograniczone w czasie skutki uboczne podwyższonych emisji gazów i pyłów. Wśród nich można wymienić m.in. ogólne czasowe pogorszenie kondycji flory wskutek emisji: dwutlenku siarki (SO_2 – powoduje osłabienie procesu fotosyntezy, degradacja chlorofilu, zakłócenia w transpiracji i oddychaniu, chloroza i in.), tlenków azotu (N_2O, NO, NO_2 – upośledzenie wzrostu i fizjologii roślin), ozonu (O_3 – uszkodzenia liści), pyłów (utrudniają oddychanie, transpirację i asymilację roślinom). W fazie eksploatacji oddziaływanie na przyrodę ożywioną obejmować będzie tereny bezpośrednio przyległe do projektowanych dróg. Związane ono będzie przede wszystkim ze zwiększeniem zanieczyszczeń powietrza oraz ze wzrostem emisji hałasu i wibracji. Spowoduje to odsunięcie się stref bytowania większości zwierząt od obszaru drogi.

Istotne jest, że w Studium dopuszcza się lokalizację instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - farmy fotowoltaiczne w ramach terenów U/P. Strefa ich oddziaływania nie może wykraczać poza wskazane tereny określone w Studium, na którym dana inwestycja jest zlokalizowana. W trakcie prac wykonawczych i w trakcie eksploatacji urządzeń fotowoltaicznych należy zapobiegać i zmniejszać ewentualne negatywne oddziaływania na środowisko, co można osiągnąć choćby przez zastosowanie proekologicznych technologii prac budowlanych i dobór wysokiej jakości samej instalacji fotowoltaicznej poprzez wybór parametów technicznych i technologii ograniczających wpływ na środowisko. Ważnym elementem jest także monitoring po-realizacyjny, który umożliwi kontrolę faktycznego oddziaływania na środowisko już w trakcie eksploatacji urządzeń.

Realizacja zapisów Studium wpłynie na faunę obszaru analizowanego poprzez zwiększenie udziału terenów zabudowy i otwartych, zainwestowanych. Niemniej jednak wprowadzane przeznaczenie ma uzupełnić już istniejące w sposób planowy, w dbałości o walory przyrodnicze i krajobrazowe danego terenu, pozostawiając niezbędne połączenia przyrodnicze. Ponadto obecność ludzi często wpływa pozytywnie na świat zwierzęcy poprzez dbałość i dożywanie zwierząt.

8.5. **Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny** i akustyczny

Realizacja ustaleń projektu Studium, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane w większości funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego. Jednocześnie każde zwiększenie terenów zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych, w szczególności zadrzewionych przyczynia się do przekształcanie warunków topoklimatycznych. Natomiast oba ww. czynniki mogą wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

Ogólny wpływ na zmiany lokalnych warunków klimatycznych w wyniku realizacji ustaleń projektu Studium ograniczy się do: hamowania przepływu mas powietrza z kierunków północno-zachodnich w miejscach zwiększonej zabudowy, choć możliwość swobodnego przewietrzania terenu powinna pozostać. Ze względu na uszczelnienie części powierzchni terenu obecnie biologicznie czynnego zmniejszy się powierzchnia parowania. W okresie prowadzenia prac budowlanych nastąpi wzrost zapylenia, szczególnie w suche dni. Temperatura może ulec nieznacznemu wzrostowi w miejscach intensywniejszej zabudowy.

Jak zostało przedstawione w pkt. 6.10 w gminie Wejherowo mogą występować lokalne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów wymagających ochrony przed hałasem. Szczególnie tereny w bezpośrednim sąsiedztwie drogi krajowej nr 6 i dróg wojewódzkich nr 218 i 224 narażone są na uciążliwości. Dlatego w Studium nie wyznaczono w tym obszarze nowych terenów zabudowy mieszkaniowej, z wyjątkiem terenów, na których obowiązują plany miejscowe, bądź dla których obowiązujące Studium przewidywało również lokalizację tego typu zabudowy.

W celu poprawy higieny powietrza w zapisach projektu ustalono, że należy dążyć do utrzymania wysokiej jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń np. poprzez stosowanie do celów grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Jedyne uciążliwości w zakresie emisji pyłów i gazów mogą wystąpić w fazie budowy poszczególnych obiektów i będą one związane z pracami budowlanymi i konstrukcyjno-montażowymi (m.in. wykopy, wzmożony ruch pojazdów, szczególnie ciężarowych). Przy realizacji obiektów związanych ze składowaniem i utylizacją opadów należy podejmować działania minimalizujące wpływ na otoczenie oraz spełniać standardy i dopuszczalne normy określone przez obowiązujące przepisy prawa. W celu minimalizowania wpływu na jakość powietrza zaleca się stosowanie systemów odpylania spalin, układu usuwania gazów kwaśnych, dozowania koksu aktywnego, stosowania systemu redukcji tlenków azotu. Pozytywny wpływ mogą mieć także nasadzenia drzew i krzew, które stanowią naturalną zaporę ograniczającą uciążliwości związane z przyjmowanymi odpadami, np. hamując rozwiewanie śmieci z terenu i ograniczając uciążliwość odorową.

Projektowane i istniejące zainwestowanie sankcjonowane zapisami analizowanego projektu Studium powinno wszelkie oddziaływanie ograniczać do terenów, na których dana inwestycja jest lub będzie realizowana lub będzie mieć niewielki wpływ lokalnie.

8.6. **Oddziaływanie na różnorodność biologiczną**

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie wpłyną na rozerwanie siedlisk, jednak nie w stopniu znaczącym, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego, niemniej jednak ich efekt będzie skumulowany. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt Studium określa postępowanie w zakresie zasad ochrony środowiska przyrodniczego i jego zasobów, i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych, na rzecz powierzchni uszczelnionych oraz wprowadzaniem roślin introdukowanych w prywatnych ogrodach i na terenach zieleni.

Ze względu na występowanie na terenie gminy Wejherowo obszarów chronionych, ingerencja w środowisko jest ograniczona, co sprzyja utrzymaniu zadowalającego stanu, jak najbardziej zbliżonego do naturalnego. Analiza poszczególnych gatunków oraz siedlisk, w których występują przedstawiona została w rozdziałach 6.11 niniejszej prognozy.

Tereny leśne zajmują ok. 60% powierzchni gminy. Uwzględniając, iż są położone głównie na terenie obszarów chronionych, dla zapewnienia wymiany energii ekologicznej, zachowania najcenniejszych zbiorowisk naturalnych, flory i fauny, zwiększenia pojemności środowiska na przekształcenia, poprawy walorów klimatycznych i krajobrazowych istotne jest systemowe kształtowanie obszarów zieleni. Dlatego też w Studium szereg zasad kształtowania i ochrony zieleni, do których należą m.in.: tworzenie i utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów zurbanizowanych w formie korytarzy zieleni; zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów

rekreacyjnych; zachowanie i ochrona lokalnych korytarzy ekologicznych m.in. wzdłuż doliny rzeki Szarki poprzez odpowiednie kształtowanie ich struktury przyrodniczej (wyłączanie z zadrzewień i zalesień terenów łąk i pastwisk, pozostawiając je w dotychczasowym użytkowaniu); zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, miedz, żywopłotów, pasm łąk, drobnych płatów roślinności bagiennej, niewielkich śródpolnych zbiorników wodnych i mokradeł stanowiących miejsca ostojowe dla zwierząt i roślin; w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji; bezwzględną ochronę drzewostanów parkowych, większych skupisk zieleni o charakterze parkowym i zabytkowych cmentarzy; prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej, łąkowo – pastwiskowej; stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach objętych ochroną.

Tereny dolesień jak również tereny zieleni - wyłączone z zabudowy, wyznaczone zapisami Studium mogą przyczynić się do przyspieszenia naturalnej sukcesji, poprzez sadzenie drzew gatunków, których na nich akurat brakuje. Nowe zalesienia w miarę upływu lat staną się obszarami leśnymi czynnie wpływającymi na stan środowiska przyrodniczego. Zwiększy się różnorodność biologiczna ekosystemów leśnych, m.in. poprzez wprowadzenie pod sosnami i w lukach drzew gatunków, których odnowienie naturalne nie jest możliwe ze względu na brak bazy nasiennej. Zalesienia i dolesienia wspomagają przyrodę w powrocie do stanu naturalnego. Tym samym oddziaływanie takich terenów będzie mieć duże znaczenie pozytywne dla środowiska przyrodniczego gminy Wejherowo.

Wpływ na różnorodność biologiczną mogą mieć potencjalne farmy fotowoltaiczne, które dopuszczone zostały zapisami Studium. Warto zaznaczyć, że urządzenia o mocy przekraczającej 100kW powstawać mogą jedynie na terenach U/P. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to od powierzchni zabudowy zależy czy inwestycja kwalifikowana będzie do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagane będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz co się z tym wiąże raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). W Studium ustalono ograniczenie inwestycji związanych z fotowoltaiką, dlatego nie powinno dojść do znacznego negatywnego oddziaływania na środowisko, jednak nawet w przypadku gdyby inwestycja okazała się być uciążliwą i wymagane będzie wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przygotowany będzie szczegółowy raport, zgodnie, z którym inwestycja nie będzie mogła zostać zrealizowana. Jednocześnie z uwagi na ograniczenie możliwego negatywnego oddziaływania farm fotowoltaicznych na siedliska ludzkie w postaci: zmiany warunków oświetlenia terenu (zacienienie), zmiany warunków wodnych (nierównomierne pokrycie opadami powierzchni terenu), refleksy świetlne, określono strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Strefa ochronna nie może wykraczać poza granice terenów P/U, na którym lokalizowane są panele fotowoltaiczne.

8.7. **Oddziaływanie na ludzi**

Projekt Studium będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej poprzez wprowadzenia nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę. Jednocześnie zapisy projektu Studium niosą za sobą dążenie do rozwoju infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej, co przyczyni się do poprawy warunków życia mieszkańców. Zapisy Studium odnosząc się szeroko do zasad ochrony środowiska i jego zasobów oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do rozwijania terenów inwestycyjnych przy jednoczesnej dbałości o środowisko. Ponadto projekt Studium także zapewnia dbałość o tereny zabytkowe, co będzie pozytywnie oddziaływać na obecnych i przyszłych mieszkańców oraz mogą inicjować dalsze działania, zmierzające do poprawy wizerunku gminy. W przypadku nowej lokalizacji funkcji usługowej, należy na etapie planu miejscowego rozstrzygnąć charakter działalności, która będzie najmniej kolizyjna z zabudową mieszkaniową oraz zasady takiego zagospodarowania, aby budynki będące miejscem prowadzenia spokojniejszej działalności były lokalizowane bliżej zabudowy mieszkaniowej, a te o znacznej uciążliwości w oddaleniu.

8.8. **Oddziaływanie na krajobraz**

Projekt Studium w swoim zakresie wpłynie na krajobraz poprzez okresowe ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych, zmiany krajobrazu naturalnego (otwartego terenów leśnych rolniczych) na tereny zabudowane. Na obszarach intensywniejszych przekształceń i zainwestowania nastąpi miejscowe ograniczenie różnorodności biologicznej.

Natomiast przed zaburzeniem ciągłości systemu przyrodniczego dolin cieków i jezior chronią ustalenia Studium wprowadzające konieczność tworzenia stref buforowych wzdłuż i wokół nich w przypadku lokalizacji zabudowy na terenach sąsiednich. Studium nie zakłada budowy obiektów, które tle terenów rolniczych miałyby duży wpływ na odbiór krajobrazu, ale przewiduje budowę elektrowni fotowoltaicznych, która z pewnością przyczyni się do zmiany scenerii.

W ostatnim czasie następuje wzrost świadomości ekologicznej, związany z ograniczeniem dobra, jakim jest przestrzeń. Poprawie krajobrazu sprzyja także zmieniające się prawo, które ma zagwarantować dbałość o krajobraz w dużej mierze na poziomie gmin. Wprowadzana zapisami projektu Studium ochrona obiektów zabytkowych może przyczynić się do rewitalizacji parków zabytkowych i cmentarzy, co wpłynie niewątpliwie na poprawę walorów krajobrazowych terenów zurbanizowanych.

8.9. **Oddziaływanie na zasoby naturalne**

Na terenie gminy Wejherowo znajdują się zasoby naturalne. Występują tutaj surowce mniej i bardziej rozpoznane. Zapisy projektu Studium... umożliwiają ich dalsze wydobywanie z poszanowaniem ich otoczenia, a także regulują także rekultywację terenu po zakończonej eksploatacji.

8.10. **Oddziaływanie na zabytki** i dobra materialne

Projekt Studium obejmuje swoim tereny ochrony konserwatorskiej: strefę historycznego układu ruralistycznego, strefy ochrony stanowisk archeologicznych oraz obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz do gminnej ewidencji zabytków. Zapisy Studium w sposób szczegółowy odnoszą się do kierunków ochrony dziedzictwa kulturowego znajdującego się na obszarze opracowania. Jednocześnie realizacja ustaleń projektu Studium przyczyni się do poprawienia stanu technicznego obiektów zabytkowych, rewitalizację terenów zabytkowych parków, ale także do dbałości o przestrzeń publiczną. Działania te przyczyniają się zatem do ogólnej poprawy walorów krajobrazowych miasta i gminy, a przez to wzrostu jego atrakcyjności.

Jednocześnie zapisane w projekcie Studium funkcje nie mają powodować uciążliwości oddziałujących na nieruchomości sąsiednie, przez co zapewniony jest rozwój z poszanowaniem zasad kształtowania ładu przestrzennego i wartości historycznych.

8.11. **Transgraniczne oddziaływanie**

Zapisy Studium nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomość, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów Studium nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.

9. **Rozwiązania alternatywne**

Zaproponowane w projekcie Studium zagospodarowanie będzie mieć wpływ na obszary z nim sąsiadujące oraz niesie za sobą pewne skutki dla środowiska przyrodniczego, choć zapisy projektu Studium dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego dążą do ograniczenia negatywnych skutków przyjętych rozwiązań. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy i zaproponowane zagospodarowanie w opracowywanym projekcie można uznać za najkorzystniejsze. Jednocześnie należy zauważyć, iż jest to zmiana obowiązującego Studium..., tym samym stanowi ona alternatywę dla już istniejącego dokumentu. Analizowany projekt Studium uwzględnia wnioski władz gminy, instytucji oraz mieszkańców i przyjmuje rozwiązania optymalne. Ponadto projekt Studium jest dostosowany do obowiązujących przepisów prawa

w zakresie ochrony środowiska oraz zasad polityki ekologicznej oraz sankcjonuje przeznaczenie pod tereny zabudowy dla obszarów, które już miały taki sposób użytkowania określony w obowiązującym Studium.

10. **Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko**

W działaniach tych szczególny nacisk położony powinien być na ograniczenie inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na środowisko, a także na zadrzewianie, dolesianie, ochronę obszarów chronionych. Stan funkcjonowania środowiska przyrodniczego przy obecnym stanie zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem jest dobry. Zapisy projektu Studium omówione w rozdziale 8 zapewniają ograniczenie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko istniejących i projektowanych funkcji. Planowany rozwój terenów zabudowanych uwzględnia rozwój infrastruktury technicznej, która pozwoli na zachowanie lub przywrócenie równowagi przyrodniczej na terenach zurbanizowanych, a zapisy dotyczące ochrony zasobów środowiska przyrodniczego są wystarczająco restrykcyjne, aby niwelować wszelkie negatywne skutki wprowadzanej zabudowy.

Jednocześnie realizacja kierunków zagospodarowania przestrzennego wynikająca z zakresu Studium… nie spowoduje istotnego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony zbiorowiskom roślinnym znajdującym się na analizowanym obszarze należy przede wszystkim przestrzegać obowiązujących przepisów prawnych (m.in. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE Nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych w odniesieniu do wprowadzenia i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych) oraz zwiększać świadomość ekologiczną społeczeństwa. Ważnym aspektem jest również odpowiednie zagospodarowanie terenu, tak aby doprowadzić do skanalizowania ruchu pieszego i rowerowego do wyznaczonych specjalnie tras i ścieżek, jednocześnie zachęcając odwiedzających do przebywania w miejscach atrakcyjnych rekreacyjnie lecz nie narażając na bezpośrednie oddziaływanie na najcenniejsze komponenty szaty roślinnej.

11. **Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanej Studium oraz częstotliwość jej** przeprowadzania

Analiza skutków realizacji zapisów Studium... w zakresie funkcji i sposobu zagospodarowania nastąpi po jego uchwaleniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powstaną w oparciu o opracowywany dokument. Wynika to z faktu, iż Studium… stanowi dokument strategiczny, ale nie dający podstaw do realizacji zaproponowanych kierunków rozwoju. Monitorowanie zamierzeń inwestycyjnych odbywać się będzie na etapie występowania inwestora o pozwolenie na budowę, a następnie poprzez coroczną analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. W zakresie ochrony środowiska prowadzony jest monitoring przeprowadzany przez odpowiednie służby, zarówno ochrony środowiska, przyrody czy sanitarne. Należą do nich, m.in. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, jak i wydziały ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego, powiatowego oraz gminy Wejherowo. Polega on na corocznej analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu (w szczególności dotyczącego: stanu wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, gleb) oraz na analizie i ocenie innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, takich jak np. Stan środowiska w województwie pomorskim. Raport - wydawanym co roku.

Jednocześnie poza aspektem środowiskowym, ważny jest aspekt społeczny skutków realizacji zapisów Studium. Sporządzający Studium... może zbadać stopień zadowolenia mieszkańców gminy z tych postanowień drogą ankietową bądź poprzez wprowadzenie konsultacji społecznych, przeprowadzanych przy okazji analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

12. Streszczenie

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo. Opracowywany projekt został wywołany uchwałą Nr VII/63/2019 Rady Gminy Wejherowo z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Gminy Wejherowo zawierający ustalenia tekstowe, a także rysunek projektu Studium... w skali 1 : 10 000.

Obecnie teren opracowania i jego sąsiedztwo podlegają wpływowi antropopresji, związanej z wprowadzaniem nowej zabudowy, stąd zmiana Studium będzie miała przede wszystkim znaczenie w kontekście ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, przy uwzględnieniu panujących tendencji w kształtowaniu przestrzeni i potrzeb rozwojowych gminy.

W ww. projekcie Studium ustalono następujące przeznaczenie terenu:

1) Tereny przeznaczone pod zabudowę

   Tereny przeznaczone pod zabudowę to tereny inwestycyjne gminy Wejherowo w dużej mierze już zainwestowane (w tym tereny, dla których przewiduje się przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne) oraz potencjalne rezerwy terenów budowlanych.

   Do terenów przeznaczonych pod zabudowę zakwalifikowano tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

   MN1 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - intensywnej,
   MN2 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - ekstensywnej,
   MN3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy letniskowej,
   MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
   U – tereny zabudowy usługowej,
   UC – teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2
   U/P – tereny zabudowy usługowej lub produkcyjno – magazynowej,
   P/IT – tereny zabudowy produkcyjno – magazynowej lub infrastruktury technicznej,
   RM – tereny zabudowy zagrodowej,
   RU – tereny obsługi produkcji gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich.

2) Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania

   Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania to tereny, na których dopuszczona jest zabudowa, ale o ograniczonej intensywności oraz adekwatnym do szczególnej specyfiki terenu charakterze czy funkcji.

   Do terenów o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

   US – tereny usług sportu i rekreacji oraz turystyki i wypoczynku, placów gier i zabaw,
   ZP – tereny zieleni urządzonej – parki,
   ZP/U – tereny zieleni urządzonej z usługami,
   ZC – tereny cmentarzy,
   ZD – tereny ogrodów działkowych,
   R – tereny rolnicze,
   KDP - tereny infrastruktury komunikacyjnej, w tym parkingi publiczne,
   KK - tereny komunikacji kolejowej.

   Tereny infrastruktury technicznej tj.:
   W – urządzeń wodociągowych,
   K – urządzeń kanalizacji sanitarnej,

E – urządzeń elektroenergetycznych,
G – urządzeń gazowniczych.

3) Tereny wyłączone z zabudowy
Do terenów wyłączonych z zabudowy zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:
Z – tereny zieleni,
ZL – tereny lasów i dolesień,
WS – tereny wód powierzchniowych, zbiorników wodnych.

Celem wskazania terenów wyłączonych z zabudowy jest ochrona przed zabudową przede wszystkim istniejącego potencjału przyrodniczego oraz powstrzymanie urbanizacji na terenach zieleni.

Niniejsza prognoza złożona jest z dwóch części. Pierwsza część stanowi ocenę istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem podziału na jego poszczególne elementy: obecne użytkowanie terenu, warunki gruntowe, warunki glebowe, rzeźbę terenu, warunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, klimat lokalny i komfort akustyczny, ludzi, zabytki oraz krajobraz.

Gmina Wejherowo położona jest w północnej części województwa pomorskiego, w powiecie wejherowskim. Granicą południowo-wschodnią przylega do miasta Gdyni. Przez jej teren przebiega droga krajowa nr 6 relacji granica państwa-Kołbaskowo-Łęgowo, tworząca najważniejsze połączenie między Szczecinem a Trójmiastem oraz dwie drogi wojewódzkie nr 218 i nr 224. Gmina graniczy od północy z gminami Gniewowo, Krokowa i Puck, od wschodu z miastem Wejherowem, Redą i Rumią, a od zachodu z gminą Luzino i Szemud. Powierzchnia gminy Wejherowo wynosi 194,21 km^2.

Gmina Wejherowo nie posiada wykształconego ośrodka gminnego, którego rolę pełni miasto Wejherowo. Obszar gminy złożony jest z 16 sołectw pełniącym obecnie funkcje terenów podmiejskich z zapleczem mieszkaniowym, rekreacyjno-wypoczynkowym oraz sektorem produkcyjno-usługowym. Położenie gminy w pobliżu znaczących jednostek osadniczych, w tym przede wszystkim Gdyni, Wejherowa, Redy i Rumii sprawia, że potencjał gminy wzrasta i staje się ona konkurencyjna na tle innych gmin. Ponadto ze względu na przynależność części miejscowości Wejherowa do Aglomeracji Gdyni, system transportowy jest bardzo dobrze rozwinięty. Gmina Wejherowo jest włączona do systemu Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście i czas przejazdu pociągiem do centrum Gdyni wynosi jedynie ok. 30 minut. Natomiast przy wybraniu samochodu czas przejazdu wynosi ok. 40 minut.

komunikacyjny gminy Wejherowo oparty jest o wcześniej wskazaną drogę krajową nr 6 oraz dwie drogi wojewódzkie nr 218 – z Krokowej do Gdańska Osowa (przy Obwodnicy Trójmiasta) i nr 224 – z Wejherowa do Tczewa, oraz pozostałe drogi powiatowe i gminne. Na terenie gminy funkcjonuje obecnie linia kolejowa nr 202 w relacji Gdańsk Główny - Stargard).

Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski J. Kondrackiego gmina Wejherowo położona jest częściowo w mezoregionie Pobrzeże Kaszubskie (część północna) i Pojezierze Kaszubskie (część południowa), które oddzielone są od siebie Pradoliną Redy-Łeby przebiegającą z północnego-zachodu na południowy-wschód gminy. Wchodzą one w skład dwóch makroregionów: Pobrzeża Koszalińskiego i Pojezierza Wschodniopomorskiego. Ze względu na położenie gminy na obszarze trzech różnych, morfologicznie zróżnicowanych jednostek rzeźba terenu Wejherowa jest urozmaicona pod względem hipsometrycznym i form morfogenetycznych. Najwyżej położone tereny dominują na wysoczyźnie Pojezierza Kaszubskiego i sięgają ok. 225 m n.p.m., natomiast tereny najniżej zlokalizowane kształtują się w części północno-zachodniej w dolinie Piaśnicy, gdzie teren obniża się nawet do poniżej 10 m n.p.m.

Budowa geologiczna gminy Wejherowo powiązana jest z jednostkami morfologicznymi. Dlatego składają się na nią osady czwartorzędowe związane z fazą pomorską zlodowacenia Wisły oraz osady holoceńskie powstałe po zaniku lądolodu. Osady czwartorzędowe zlokalizowane są przede wszystkim na stokach i wierzchowinach Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego, na które składają się przez wszystkim gliny zwałowe oraz piaski i żwiry wodnolodowcowe. W rejonie Bieszkowic i Nowego Dworu Wejherowskiego występują ponadto osady moren czołowych zbudowane z piasków, żwirów i głazów, a miejscowo także piasków gliniastych i glin lodowcowych. Miąższość osadów czwartorzędowych kształtuje się w przedziale od ok. 200 m na wysoczyznach do 20-50 m w pradolinie. Na obszarze Pradoliny Redy-Łeby dominują osady holoceńskie w postaci torfów, namułów torfiastych, mułkowo-ilastych i piaszczystych

mad rzecznych oraz piasków i żwirów akumulacji rzecznej. W krawędziowych strefach pradoliny znajdują się piaski i żwiry wodnolodowcowe.

Gmina Wejherowo jest bogata pod względem złóż kopalin. Występują tu złoża piasków, mieszanek żwirowo-piaskowych, piasków budowlanych, wapieni jeziornych i żwirków filtracyjnych.

Obszar gminy Wejherowo w całości leży w zasięgu zlewni rzek Przymorza morza Bałtyckiego. Sieć rzeczna jest stosunkowo dobrze wykształcona. Działy wodne I rzędu dzielą obszar gminy na cztery dorzecza: Redy, Piaśnicy, Zagórskiej Strugi i Gizdepki. Zlewnia Gizdepki obejmuje niewielki fragment w części północno-wschodniej gminy, natomiast sama rzeka nie przepływa przez jej obszar. Dno pradoliny charakteryzuje się bardzo gęstą siecią sztucznych rowów i kanałów melioracyjnych. Jednolite części wód powierzchniowych zaliczają się do dobrego/umiarkowanego stanu/potencjału ekologicznego.

Wody podziemne w granicach gminy Wejherowo tworzą trzy podstawowe piętra wodonośne: górnokredowe, trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Czwartorzędowe piętro wodonośne dzieli się na kilka poziomów wodonośnych na terenach wysoczyzn łączących się na terenie pradoliny. Pierwszy z nich cechuje się najczęściej swobodnym zwierciadłem, natomiast poziomy niższe występują pod napięciem. Piętro czwartorzędowe na terenie pradoliny kontaktują się na znacznej powierzchni z utworami trzeciorzędowymi, tworząc wspólny poziom. Ze względu na korzystne parametry filtracji osadów wodnolodowcowych zalegających w pradolinie, zasoby wód podziemnych na tym terenie są bardzo duże. Wody zalegają bardzo płytko – nawet ok. 1 m p.p.t. (w wyższych partiach dna i w obrębie stożków napływowych ok. 5-7 m p.p.t.). Piętro czwartorzędowe w całości jest głównym źródłem zaopatrzenia ludności gminy w wodę.

Ponadto obszar gminy Wejherowo leży w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 109 „Dolina Kopalna Żarnowiec" (niewielki fragment w północnej części gminy), GZWP nr 110 „Pradolina Kaszuby i rzeka Reda" oraz GZWP nr 111 „Subniecka Gdańska. Obszar gminy Wejherowo należy do JCWPd nr 13. Zgodnie z zestawieniem tabelarycznym z klasyfikacją jakości wód podziemnych w ramach monitoringu diagnostycznego w badaniach z 2019 r., zakwalifikowano wody JCWPd na terenie miasta Wejherowa w zabudowie miejskiej luźnej do II klasy końcowej. Głównym celem dla tych obszarów będzie utrzymanie przynajmniej dobrego stanu wód oraz zapobieganie dopływowi zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych.

Gleby na terenie gminy Wejherowo są w większości glebami autogenicznymi, głównie z rzędu brunatnoziemnych i bielicowoziemnych. Są to przeważnie gleby brunatne wyługowane wytworzone z piasków gliniastych na glinach, rzadziej z piasków gliniastych i piasków luźnych. Ten typ gleb występuje pospolicie na obszarze Pojezierza Kaszubskiego, na terenach rolniczych i lasach. Gleby bielicoziemne występują głównie na terenach leśnych – są to gleby rdzawe i bielicowe zbudowane z piasków lodowocowych i wodnolodowcowych. Większe zgrupowania tych gleb występują w rejonie Puszczy Darżlubskiej w północno-zachodniej części gminy.

Na terenie gminy Wejherowo występują lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzewione, które zajmują łącznie 11 7910,52 ha, stanowiąc nieco ponad 60% powierzchni gminy. Największe kompleksy leśne znajdują się w części południowej (obejmuje ją Trójmiejski Park Krajobrazowy) oraz w części północnej. W części południowej dominują siedliska lasu mieszanego świeżego oraz kolejno lasu świeżego i boru mieszanego świeżego. W części tej zlokalizowane są także niewielkie płaty siedlisk boru świeżego oraz bagiennego, boru mieszanego bagiennego, lasu mieszanego wilgotnego i bagiennego oraz olsu i olsu jesionowego.

W części północnej natomiast przeważają siedliska boru mieszanego świeżego i boru świeżego. Podobnie jak w przypadku części południowej występują także małe płaty boru wilgotnego, bagiennego i lasu wilgotnego i bagiennego. W związku z zabiegami gospodarczymi w strukturze drzewostanu lasów w obydwu częściach gminy dominuje sosna. W drzewostanie odznacza się także duży udział buka, powstały w rezultacie odbudowy naturalnego charakteru tych zbiorowisk leśnych. Ponad 90% lasów pełni funkcje ochronne. Kompleksy te podzielono na następujące kategorie: glebochronne, wodochronne, cenne fragmenty rodzimej przyrody, stałe powierzchnie badawcze i doświadczalne, nasienne, ostoje zwierząt, w miastach i wokół miast oraz obronne. Największy odsetek w gminie Wejherowo stanowią lasy ochronne ze względu na położenie wokół miast (88%). Ponadto lasy tworzą warunki dla zachowania potencjału biologicznego gatunków i ekosystemów, zachowują różnorodność i złożoność krajobrazu. Poza siedliskami

leśnymi występują ugrupowania synantropijne i ruderalne, uprawy traw, zbiorowiska łąkowe, torfowiska przejściowe i wysokie. Zbiorowiska segetalne powiązane są z uprawami rolniczymi i sadami (reprezentowane chociażby przez mak, chaber bławatek), natomiast ruderalne występują w otoczeniu dróg i zabudowań (babka, bylica, łubin, mniszek, palusznik). Znaczne powierzchnie zajmują zbiorowiska łąk wilgotnych i świeżych, zwłaszcza na terenach dna pradoliny, które użytkowane są jako łąki i pastwiska. Reprezentowane są one przez różne zbiorowiska, np. zespołu ostrożenia warzywnego i rdestu wężownika, zespołu situ tępokwiatowego, ziołorośli. Mniejsze płaty w okolicach podmokłych siedlisk tworzą zbiorowiska turzycowych torfowisk przejściowych i zarośli wierzbowych. Torfowiska wysokie występują w kompleksach borów bagiennych (rzadko spotykanych), na terenach których znajdują się rośliny takie jak rosiczka okrągłolistna i długolistna, turzyca błotna, przygiełka białka i malina moroszka. Największe płaty borów i brzezin bagiennych występują na zachód od Bieszkowic. Na terenie gminy występują także cenne zbiorowiska roślinności wodnej, do których należą zespół poryblina kolczastego, poryblina jeziornego i stroiczki wodnej, występujące na jeziorach lobeliowych (np. Płasznik, Zawiad). Spośród roślinności szuwarowej występuje tu pospolicie pałka szerokolistna odnotowana np. w okolicach Warszkowa i Warszkowa Młyna. Roślinność turzycowa przejawia się w rejonie jeziora Orle z m. in. turzycą błotną i turzycą tunikową.

Fauna na obszarze opracowania jest charakterystyczna dla tego regionu kraju i jest powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. Ze względu na położenie obszaru opracowania na terenach z dużym udziałem lasów występują tu gatunki takie jak: jelenie, sarny, dziki, zające, kuny leśne, lisy, nornice rude, myszy zaroślowe. Natomiast na obszarze otwartym występują gatunki typowe dla siedlisk łąkowych i polnych, takie jak: mysz polna, łasica, nornik zwyczajny, gronostaj. Ze względu na lokalizację wielu cieków i zbiorników wodnych znajdują się tu także przedstawiciele ichtiofauny. W rzece Redzie odnotowano m.in. łososia, troć wędrowną, pstrąga potokowego i tęczowego, szczupaka, karpia, leszcza, okonia i sandacza. W pozostałych ciekach skład gatunkowy jest uboższy i obejmuje w Cedronie pstrąga potokowego, troć wędrowną, w Piaśnicy – różankę i śliza, w Bolszewce – pstrąga potokowego, troć wędrowną i głowacza białopłetwego. W jeziorach typu linowo-szczupakowego na terenie gminy przeważają następujące gatunki ryb: szczupak, węgorz, sandacz, okoń, lin, karp, sum (jeziora Bieszkowickie, Wyspowo, Zawiad). Natomiast w zbiornikach typu leszczowego dominują leszcz, lin, płoć, karaś (np. jezioro Żabno). Wśród gadów i płazów dominują: traszka zwyczajna, traszka grzebienista, ropucha szara, żaba zielona, żaba jeziorkowa, jaszczurka zwinka, padalec zwyczajny, żmija zygzakowata. Objęte są one ścisłą ochroną gatunkową. Ponadto w gminie Wejherowo występuje szereg biotopów wykorzystywanych przez awifaunę. Do pospolitych gatunków na tych terenach zalicza się: wróbla, dymówkę, oknówkę, jeżyka. Na terenach otwartych łąk i agrocenozy znajdują się siedliska pliszki siwej i żółtej, skowronka, świergotka łąkowego, szczygła. Największym bogactwem gatunkowym ptactwa są tereny leśne, w których występują zięba, rudzik, kos, śpiewak, sójka, strzyżyk, dzięcioł duży. W sąsiedztwie wód powierzchniowych odnotowano natomiast krzyżówkę, perkoza dwuczubego, kurkę wodną, perkozka, rybitwę zwyczajną.
Na terenie gminy znajdują się także następujące gatunki nietoperzy: nocek łydkowłosy, mroczek posrebrzany, borowiaczek.

W krajobrazie dominuje krajobraz leśny – lasy i tereny zadrzewione i zakrzewione zajmują 60,71% powierzchni gminy, następnie rolniczy, który zajmuje 29,17% powierzchni gminy, a krajobraz zurbanizowany zajmuje 6,23%. Charakterystyczne elementy, kształtujące krajobraz kulturowy to układy ruralistyczne wsi, zachowane w dobrym stopniu (zwłaszcza układ wsi Góra). Oprócz nich na uwagę zasługują sylwety kościołów, w tym zwłaszcza ten zlokalizowany w Górze. Istotnymi elementami krajobrazu są dominanty techniczne. Na terenie gminy Wejherowo są to wieża ciśnień i komin elektrowni parowej w Gościcinie. Ponadto w gminie występują tereny o cennym krajobrazie objęte ustawową ochroną jako obszary chronionego krajobrazu: Pradoliny Redy-Łeby i Puszczy Darżlubskiej oraz Trójmiejski Park Krajobrazowy.

Obszar opracowania, położony jest w krainie klimatycznej wybrzeża Zatoki Gdańskiej. Jest to jeden z bardziej wilgotnych regionów Polski, opad roczny kształtuje się na poziomie od około 740mm do 770mm (opad roczny normalny wynosi ok. 750 mm/rok). Średnia roczna temperatura wynosiła w subregionie 7,5 ^{o}C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty - średnia temperatura wynosiła do około – 2,2^{o}C,

natomiast w najcieplejszym lipcu, średnia temperatura wynosi do 17,7^{o}C. Pokrywa śnieżna zalega średnio ok. 76-80 dni. Na terenie objętym opracowaniem dominują wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Klimat akustyczny środowiska gminy Wejherowo kształtowany jest przez hałas komunikacyjny drogowy, przede wszystkim od drogi krajowej nr 6 dróg wojewódzkich nr 218 i 224. Wpływ na klimat akustyczny gminy Wejherowo ma również przebiegająca przez jej teren linia kolejowa nr 202.

Na obszarze gminy Wejherowo zostały wyznaczone następujące formy ochrony przyrody określone w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Są to:

- Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżlubska”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”,
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżlubskiej,
- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,
- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórską Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska Łąka”, „Migowa Łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska Łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Na terenie gminy Wejherowo przedmiotem ochrony konserwatorskiej są: zespół domów robotniczych, układ ruralistyczny wsi Góra oraz kościół parafialny wraz z terenem działki w Górze, wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, obiekty ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków, zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

Druga część odnosi się do konkretnych zapisów projektu Studium w kontekście ich zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, jak również ich oddziaływania na poszczególne komponenty. Prognoza wykazuje, iż zapisy projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo spowodują realizację inwestycji wpływających na środowisko na analizowanym obszarze, ale nieznacznie w jego otoczeniu. Potrzeba opracowania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo wynika z konieczności jego aktualizacji i wprowadzenia spójności jego ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w szczególności w zakresie zadań wynikających m.in. z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030, Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Gminy Wejherowo na lata 2014-2021, Planu gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego na lata 2024.

Ponadto dokument ten należy dostosować do zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej, procesów demograficznych oraz zamierzeń inwestycyjnych. Jednocześnie ustalenia Studium wymagają aktualizacji wynikających ze zmian w obowiązujących przepisach prawa, m.in. w:

- ustawie z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 293 ze zm.),
- ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 ze zm.),
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 12129 ze zm.),
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 310 ze zm.),
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.),
- ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.),
- ustawie z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1064 ze zm.).

Zmiany te dotyczą przede wszystkim uwzględnienia obszarów specjalnej ochrony, problematyki odnawialnych źródeł energii, czy ochrony przeciwpowodziowej.

W prognozie odniesiono się, m.in. do zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, Prawo wodne oraz przytoczono konkretne zapisy projektu Studium, spełniające wymogi wynikające z tych i innych ustaw. Dotyczą one m.in. gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi, gospodarki odpadami, zagospodarowania ścieków, ochrony terenów zieleni.

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Przekształceniom mogą ulec jedynie tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem i fundamentowaniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu Studium są wytyczne określające maksymalne powierzchnie zabudowy i minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

W wyniku wprowadzonego zapisami projektu Studium... zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia zabudowy i lokalizacji elementów infrastruktury technicznej i dojazdów nastąpi uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych. Istotną ingerencją w warunki gruntowe może być ewentualna realizacja kondygnacji podziemnych, dlatego należy rozważyć zastrzeżenie, że ich budowa nie może doprowadzać do destabilizacji stosunków wodnych lub niekorzystnego oddziaływania na stateczność gruntów.

Wprowadzone ustalenia Studium... określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych. Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanej zapisami Studium funkcji terenu.

Projekt Studium zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem trenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin.

Projekt Studium obejmuje tereny wchodzące w obszary chronione, tj.: obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, park krajobrazowy, rezerwaty przyrody, użytki ekologiczne oraz liczne pomniki przyrody. Cele ochrony ww. obszarów są realizowane poprzez zasady określone zapisami projektu Studium, które dążą do ochrony walorów krajobrazowych terenu, prowadzenia racjonalnej gospodarki zasobami przyrody oraz kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej i rozwijania funkcji zgodnie możliwościami środowiska.

Na potrzeby niniejszego studium, wykonano bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Uzyskano ujemny wynik porównania maksymalnego zapotrzebowania w skali gminy na nową zabudowę mieszkaniową i usługową. Wynik dodatni obejmuje zabudowę produkcyjną. Z chłonnościami terenów w istniejących strukturach przestrzennych, przeprowadzono analizy w perspektywie 10, 20 i 30 lat oraz wzięto pod uwagę niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania na nową zabudowę. W związku z tym, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w perspektywie następnych 30 lat, jest możliwość wyznaczenia w studium nowych obszarów pod zabudowę produkcyjną, poza terenami, które zostały wzięte pod uwagę w bilansie, tj. obszarami w ramach istniejącej zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej i wynikających z obowiązujących dokumentów planistycznych. Szczegółowa lokalizacja i wielkość nowych terenów inwestycyjnych powinna wynikać z wnikliwej analizy uwarunkowań przestrzennych i funkcjonalnych gminy oraz po części odpowiadać na pojawiające się potrzeby i wnioski mieszkańców.

W studium wyznaczano nowe tereny zabudowy nie wykraczające poza: istniejące zwarte przestrzennie zabudowania poszczególnych miejscowości oraz tereny na których obowiązują już dokumenty planistyczne (plany miejscowe).

Adekwatnie, również na terenach objętych Naturą 2000, nie wprowadzono nowej zabudowy. Zgodnie z rozdziałem 7.2 na terenach wszystkich obszarów Natura 2000 tereny pozostają wyłączone z zabudowy. Są to tereny leśne, zieleni i wód powierzchniowych.

Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby obejmuje zabudowę wsi Zamostne, Kniewo, Góra oraz Orle. Natomiast Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej obejmuje część wschodnią wsi Warszkowo oraz całe Kąpino. Tym samym, na tych terenach znajduje się zróżnicowana zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa, usługowa i incydentalnie zabudowa produkcyjno – magazynowa lub usługowa. W Studium wyznaczono konkretne wartości, m. in. powierzchni biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, które będą egzekwowane na etapie opracowania planów miejscowych, co pozwoli na wprowadzenie zabudowy z poszanowaniem zasad ochrony tych obszarów. Zapisy studium ponadto wyznaczają zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni.

Występowanie w obszarze gminy form ochrony przyrody, a w szczególności obszarów Natura 2000, określa możliwości inwestycyjne, ograniczając sposób zagospodarowania przestrzeni w obrębie ich granic. Ograniczenia te wynikają głównie z przepisów odrębnych.

Na obszarach Natura 2000 (zgodnie z art. 33. ust. 1 ustawy o ochronie przyrody) zabrania się osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogarszać stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- wpływać negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogarszać integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami chronionymi.

Zapisy Studium uwzględniają też przepisy odrębne, w tym plany zadań ochrony dla obszarów Natura 2000, rezerwatów przyrody oraz wytyczne w zakresie ochrony obszarów chronionego krajobrazu i Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

Zapisy projektu Studium nie naruszają wyżej wymienionych ustaleń. Proponowana na większości terenów funkcja leśna, z pewnością przyczyni się do utrzymania i poprawy jakości bytowania siedliskach chronionych, wymienionych w punkcie 7.6 niniejszej prognozy. Inne proponowane funkcje stanowią nawiązanie do istniejącego użytkowania oraz w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem zasad ochrony przyrody i środowiska umożliwiają uporządkowanie tych terenów. Z uwagi na wyznaczanie nowych terenów wyłącznie w strefie zwarte i istniejącej zabudowy obecne siedliska zostaną zachowane i nie nastąpi ich fragmentacja. W gminie Wejherowo dominującą funkcją zabudowy jest mieszkalnictwo jednorodzinne, najczęściej ekstensywne oraz usługi. Funkcja produkcyjna występuje incydentalnie i towarzyszy zabudowie usługowej na ternach zurbanizowanych Bolszewa i Gościcina. W studium, nowe tereny inwestycyjne zaplanowano wyłącznie jako kontynuację istniejących zabudowań. Wiąże się to zarówno z możliwością rozwoju gminy jak i możliwością obcowania z terenami chronionymi zarówno przez mieszkańców jak i turystów - w granicach rozsądku i przepisów prawa.

Zgodnie z rozdziałem 6 niniejszej prognozy, na terenie gminy Wejherowo występuje wiele siedlisk przyrodniczych, a także chronionych gatunków fauny i flory. W rozdziale tym przedstawione zostały potencjalne zagrożenia dla nich.

Negatywne oddziaływanie na faunę będzie mieć z pewnością hałas generowany przez pojazdy, który może płoszyć ptactwo i inne zwierzęta. Niemniej jednak na dzień dzisiejszy zjawisko to także występuje. W fazie budowy i przebudowy szlaków komunikacyjnych oraz realizacji innych inwestycji liniowych (wodociągi, kanalizacja) nastąpi negatywne oddziaływania na szatę roślinną na obszarze realizacji powyższych zadań. Do najbardziej narażonych na degradację zespołów biocenotycznych należą użytki zielone. Główne zagrożenie spowodowane jest fizycznym usuwaniem roślinności w pasie technicznym robót oraz możliwością zmiany warunków siedliskowych poprzez naruszenie stosunków wodnych i przekształcenie gleb. Ponadto nastąpi okresowe zwiększenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery w wyniku użycia ciężkiego sprzętu. Oddziaływanie to będzie miało jednak charakter czasowy. Nie mniej jednak mogą wystąpić ograniczone w czasie skutki uboczne podwyższonych emisji gazów i pyłów. Wśród nich można wymienić m.in. ogólne czasowe pogorszenie kondycji flory wskutek emisji: dwutlenku siarki (SO_2 – powoduje osłabienie procesu fotosyntezy, degradacja chlorofilu, zakłócenia w transpiracji i oddychaniu, chloroza i in.), tlenków azotu (N_2O, NO, NO_2 – upośledzenie wzrostu i fizjologii roślin), ozonu (O_3 – uszkodzenia liści), pyłów (utrudniają oddychanie, transpirację i asymilację roślinom). W fazie eksploatacji oddziaływanie na przyrodę ożywioną obejmować będzie tereny bezpośrednio przyległe do

projektowanych dróg. Związane ono będzie przede wszystkim ze zwiększeniem zanieczyszczeń powietrza oraz ze wzrostem emisji hałasu i wibracji. Spowoduje to odsunięcie się stref bytowania większości zwierząt od obszaru drogi.

W Studium dopuszcza się lokalizację instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - farmy fotowoltaiczne w ramach terenów U/P. Strefa ich oddziaływania nie może wykraczać poza wskazane tereny określone w Studium, na którym dana inwestycja jest zlokalizowana. W trakcie prac wykonawczych i w trakcie eksploatacji urządzeń fotowoltaicznych należy zapobiegać i zmniejszać ewentualne negatywne oddziaływania na środowisko, co można osiągnąć choćby przez zastosowanie proekologicznych technologii prac budowlanych i dobór wysokiej jakości samej instalacji fotowoltaicznej poprzez wybór paramentów technicznych i technologii ograniczających wpływ na środowisko. Ważnym elementem jest także monitoring po-realizacyjny, który umożliwi kontrolę faktycznego oddziaływania na środowisko już w trakcie eksploatacji urządzeń

Realizacja ustaleń projektu Studium, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane w większości funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego. Jednocześnie każde zwiększenie terenów zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych, w szczególności zadrzewionych przyczynia się do przekształcanie warunków topoklimatycznych. Natomiast oba ww. czynniki mogą wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie wpłyną na rozerwanie siedlisk, jednak nie w stopniu znaczącym, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego, niemniej jednak ich efekt będzie skumulowany. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt Studium określa postępowanie w zakresie zasad ochrony środowiska przyrodniczego i jego zasobów, i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych, na rzecz powierzchni uszczelnionych oraz wprowadzaniem roślin introdukowanych w prywatnych ogrodach i na terenach zieleni.

Wpływ na różnorodność biologiczną mogą mieć potencjalne farmy fotowoltaiczne, które dopuszczone zostały zapisami Studium. Warto zaznaczyć, że urządzenia o mocy przekraczającej 100kW powstawać mogą jedynie na terenach U/P. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to od powierzchni zabudowy zależy czy inwestycja kwalifikowana będzie do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagane będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz co się z tym wiąże raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). W Studium ustalono ograniczenie inwestycji związanych z fotowoltaiką, dlatego nie powinno dojść do znacznego negatywnego oddziaływania na środowisko, jednak nawet w przypadku gdyby inwestycja okazała się być uciążliwą i wymagane będzie wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przygotowany będzie szczegółowy raport, zgodnie z którym inwestycja nie będzie mogła zostać zrealizowana. Jednocześnie z uwagi na ograniczenie możliwego negatywnego oddziaływania farm fotowoltaicznych na siedliska ludzkie w postaci: zmiany warunków oświetlenia terenu (zacienienie), zmiany warunków wodnych (nierównomierne pokrycie opadami powierzchni terenu), refleksy świetlne, określono strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Strefa ochronna nie może wykraczać poza granice terenów U/P, na którym lokalizowane są panele fotowoltaiczne.

Projekt Studium będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej poprzez wprowadzenia nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę. Jednocześnie zapisy projektu Studium niosą za sobą dążenie do rozwoju infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej, co przyczyni się do poprawy warunków życia mieszkańców. Zapisy Studium odnosząc się szeroko do zasad ochrony środowiska i jego zasobów oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do rozwijania terenów inwestycyjnych przy jednoczesnej dbałości o środowisko. Ponadto projekt Studium także zapewnia dbałość o tereny zabytkowe, co będzie pozytywnie oddziaływać na obecnych i przyszłych mieszkańców oraz mogą inicjować

dalsze działania, zmierzające do poprawy wizerunku gminy. W przypadku nowej lokalizacji funkcji usługowej, należy na etapie planu miejscowego rozstrzygnąć charakter działalności, która będzie najmniej kolizyjna z zabudową mieszkaniową oraz zasady takiego zagospodarowania, aby budynki będące miejscem prowadzenia spokojniejszej działalności były lokalizowane bliżej zabudowy mieszkaniowej, a te o znacznej uciążliwości w oddaleniu.

Projekt Studium w swoim zakresie wpłynie na krajobraz poprzez okresowe ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych, zmiany krajobrazu naturalnego (otwartego terenów leśnych i rolniczych) na tereny zabudowane. Na obszarach intensywniejszych przekształceń i zainwestowania nastąpi miejscowe ograniczenie różnorodności biologicznej. Natomiast przed zaburzeniem ciągłości systemu przyrodniczego dolin cieków i jezior chronią ustalenia Studium wprowadzające konieczność tworzenia stref buforowych wzdłuż i wokół nich w przypadku lokalizacji zabudowy na terenach sąsiednich. Studium nie zakłada budowy obiektów, które tle terenów rolniczych miałyby duży wpływ na odbiór krajobrazu, ale przewiduje budowę elektrowni fotowoltaicznych, która z pewnością przyczyni się do zmiany scenerii.

Na terenie gminy Wejherowo znajdują się zasoby naturalne. Występują tutaj surowce mniej i bardziej rozpoznane. Zapisy projektu Studium... umożliwiają ich dalsze wydobywanie z poszanowaniem ich otoczenia, a także regulują także rekultywację terenu po zakończonej eksploatacji.

Projekt Studium obejmuje swoim tereny ochrony konserwatorskiej: strefę historycznego układu ruralistycznego, strefy ochrony stanowisk archeologicznych oraz obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz do gminnej ewidencji zabytków. Zapisy Studium w sposób szczegółowy odnoszą się do kierunków ochrony dziedzictwa kulturowego znajdującego się na obszarze opracowania. Jednocześnie realizacja ustaleń projektu Studium przyczyni się do poprawienia stanu technicznego obiektów zabytkowych, rewitalizację terenów zabytkowych parków, ale także do dbałości o przestrzeń publiczną. Działania te przyczyniają się zatem do ogólnej poprawy walorów krajobrazowych miasta i gminy, a przez to wzrostu jego atrakcyjności.

Zapisy Studium nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomość, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów Studium nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.